Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1505 | 4 PAGINI — 20 BANI | Vineri 26 februarie 1954

In numărul de azi:

Crește forța economică a țărilor lagărului democrat

Venind din Budapesta spre Sztálinváros zărești din depărtare uriașa uzină metalurgică, centrala energetică, uzina de cocsificare, cuptoarele Martin, fabrica de cărămizi refractare și minunatele blocuri de locuințe pentru oamenii muncii. Sztálinváros, acest măreț șantier de construcție, nu este decit unul din șantierele ce au apărut în ultimii ani pe întinsul a mii de kilometri dela Pekin la Tirana, mărturie a uriașelor eforturi creatoare ale oamenilor muncii din țările de democrație populară care înalță tot mai multe uzine și fabrici, școli și teatre, stadioane și biblioteci.

Comunicatele publicate de curînd în țările lagărului democrat cu privire la rezultatele îndeplinirii planurilor de stat pe anul 1953, sînt un puternic bilanț al realizărilor pe care le-au obținut în anul trecut oamenii muncii din aceste țări sub conducerea partidelor comuniste și muncitorești pe calea înfloririi economiei naționale, a ridicării neîncetate a nivelului material și cultural al populației.

Pildă însuflețitoare pentru țările democrat-populare este marele stat sovietic, constructor al comunismului.

Anul 1953 a fost pentru popoarele Uniunii Sovietice, un an în care au dobîndit mărețe succese. Astfel, producția globală a întregii industrii a U.R.S.S. a crescut cu 12 la sută față de 1952 și cu 45 la sută față de 1950.

Cu ajutorul frățesc, dezinteresat al Uniunii Sovietice, popoarele R. P. Chineze, ale țărilor de democrație populară din Europa și al R.D. Germane ,au făcut în anul 1953 pași însemnați pe drumul construirii vieții noi.

Uriașul combinat metalurgic din Anșan, uzina de automobile din Varșovia, combinatul metalurgic „V. I. Lenin" din Nowa Huta, combinatul din Sztálinváros, hidrocentrala „V. I. Lenin" dela Bicaz, combinatul chimic „Stalin" din Bulgaria, hidrocentrala „V. I. Lenin" din Albania, și o serie de alte combinate, întreprinderi pentru construcții de mașini grele, sînt rodul sprijinului economic al marelui popor sovietic, rodul colaborării economice dintre țările lagărului democrat.

S-a încheiat primul an din primul plan cincinal al R. P Chineze. Numai în anul trecut constructorii Chinei populare au început realizarea a 130 de obiective industriale. Poporul chinez a început bătălia pentru industrializarea țării. In anul trecut, producția globală a crescut aproximativ cu 23 la sută față de 1952, iar producția industriei de stat cu 32 la sută. Apele marilor fluvii chineze sînt acum zăgăzuite de baraje și de diguri. Țăranii chinezi string recolte bogate, acolo unde înainte inundațiile distrugeau arăturile și aduceau oamenilor nenumărate suferințe.

Phenianul, capitala neînvinsă a țării diminetilor liniștite — se ridică acum din ruine. Eroicul popor coreean își vindecă rănile provocate de agresorii imperialiști. Numai la 55 de zile după încheierea armistițiului, uzina din Kansen a dat prima producție de oțel de după război. Pînă la sfîrșitul anului 1953 a fost reconstruită fabrica de textile din Phenian. In decurs de numai 7 luni de muncă pașnică oamenii muncii coreeni au refăcut sute de kilometri de cale ferată, zeci de poduri și tunele.

Un puternic avînt a cunoscut în 1953 economia țărilor de democrație populară din Europa. La sfîrșitul anului 1953 volumul producției industriale a acestor țări a depășit de peste 3 ori nivelul de dinainte de război. In anul 1953 volumul producției industriale a sporit în comparație cu 1952 în Polonia cu 17,5 la sută, în Cehoslovacia cu 10 la sută, în Ungaria cu 11,8 la sută, în Rominia cu 14,4 la sută, în Bulgaria cu 12 la sută, în Albania cu 22 la sută.

Paralel cu dezvoltarea industriei grele, țările lagărului democrat au luat în cursul anului 1953 importante măsuri în vederea unei sporiri considerabile a producției bunurilor de larg consum, pentru îmbunătățirea condițiilor de trai ale oamenilor muncii.

Cele 27.000 de chintale de zahăr sau 700.000 perechi de ciorapi produși în Ungaria peste plan, cele 30.000 de noi locuințe construite în 1953 pentru oamenii muncii din Cehoslovacia, cei 445.000 de oameni ai muncii din țara noastră care în anul trecut s-au odihnit în stațiunile balneo-climaterice, cei 4.500.000.000 de zloți ciștigați de populația Poloniei prin scăderea parțială de prețuri din anul trecut, sînt cifre care ne arată că viața oamenilor muncii din țările de democrație populară devine mereu mai bună, că ei se îmbracă și se alimentează mai bine, că an de an cresc tot mai mult posibilitățile de satisfacere a nevoilor lor culturale.

Sarcinile construirii socialismului în țările de democrație populară cer ca industria și agricultura să se dezvolte în mod armonios, cer o dezvoltare proporțională a tuturor ramurilor economiei naționale. In cursul anului trecut partidele comuniste și muncitorești din țările lagărului democrat au acordat o deosebită atenție ridicării rapide a agriculturii, ajutorării oamenilor muncii de la sate în lupta pentru obținerea unor recolte bogate. In anul care a trecut s-a întărit și mai mult alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

Tinerii din țările de democrație populară. sub conducerea partidelor comuniste și muncitorești, aduc o prețioasă contribuție la construirea socialismului în țările lor

Zi de zi crește numărul inovatorilor și fruntașilor în producție. De curînd a devenit cunoscut în întreaga China numele tînărului inovator-strungar Van Tzun-lun El a inventat un dispozitiv pentru strung care sporește de 6 ori randamentul mașinii. La 25 decembrie 1953, Van Tzun-lun a terminat de îndeplinit patru norme anuale. In prezent el lucrează în contul anului 1957.

Eroismul în muncă a devenit un fenomen de masă în rîndul tineretului din țările de democrație populară. Peste 30.000 de tineri au construit calea ferată Durres—Peqin din Albania, alți 27.000 de tineri au lucrat voluntar la construirea căii ferate Peqin—Elbasan. Zeci de mii de tineri din Bulgaria au construit orașul tineretului — Dimitrovgrad. Cel mai mare baraj de pe riul Vah din Cehoslovacia se numește barajul tineretului. Mii de tineri au lucrat la construirea giganticului combinat metalurgic dela Kuncice. La minele de la Komlo, la Sztálinváros, la construirea metroului din Budapesta, participă tinerii Ungariei democrat-populare.

In timp ce în țările lagărului păcii, democrației și socialismului, economia se dezvoltă vertiginos, iar bunăstarea oamenilor muncii crește necontenit, în țările capitaliste producția industrială și agricolă fie că scade, fie că bate pasul pe loc, iar procesul de pauperizare a maselor muncitoare se adîncește.

In S.U.A., după datele oficiale, producția a scăzut cu 7 la sută; folosirea capacității de producție a oțelăriilor din S.U.A. a scăzut la sfîrșitul lui 1953 de la 94,7 la sută, cît era în octombrie la 85 la sută în decembrie. Șomajul — acest însoțitor inevitabil al capitalismului — a atins în 1953 mari proporții. In 12 țări din Europa occidentală armata șomerilor a crescut cu 45 la sută față de 1948. Numai în Germania occidentală sînt concediați zilnic de la lucru în medie cîte 15.000 de oameni.

Pe deoparte — puternica înflorire a economiei țărilor din lagărul păcii democrației și socialismului; iar pe de altă parte — declin, sărăcire progresivă a oamenilor muncii din țările capitaliste. Acest tablou al situației economiei mondiale în anul trecut, demonstrează fără tăgadă superioritatea sistemului economic socialist asupra celui capitalist.

Oamenii muncii din țările de democrație populară, însuflețiți de succesele obținute în anul trecut, plini de încredere în forțele lor creatoare, sînt hotărîți să obțină din ce în ce mai multe victorii pe frontul muncii pașnice.

A apărut revista „Tînărul Leninist"

Numărul 1 (ianuarie 1954)

CUPRINSUL:

De pe cuprinsul patriei

Grădina noastră de zarzavaturi

Am citit Hotărîrea Consiliului de Miniștri al R.P.R. și a C.C. al P.M.R. cu privire la extinderea și îmbunătățirea cultivării de cartofi, legume și zarzavaturi pe loturi individuale de către muncitori și funcționari in orașe și centre industriale. In această Hotărîre văd grija partidului și guvernului nostru pentru bunăstarea poporului muncitor. Atit pentru mine, cit și pentru ceilalți muncitori și funcționari din fabrica noastră care cultivăm pe asemenea terenuri legume și zarzavaturi — Hotărîrea constituie un imbold în muncă. Noi am luat spre folosință acum vreo 3—4 ani un teren degradat plin cu gropi și moloz, însă cot la cot, muncitorii și funcționarii din întreprinderea noastră au muncit pentru darea lui în folosință. Așa a fost nivelat complect ,curățat și îngrășat cu bălegar și îngrășăminte chimice. Lotul a fost împărțit la 26 de familii după puterea de muncă a fiecăruia. Ce-i drept, in primul an ne cam îndoiam că vom putea obține o recoltă bogată, dar tot am obținut rezultate bune, mai ales la roșii și ceapă. Eu, de pildă, de pe parcela mea, am strins 70—80 kg. de ceapă și dela 80 fire de roșii am obținut 100 kg. roșii. De atunci grădina noastră de legume și zarzavaturi a devenit tot mai îndestulătoare, mai îmbelșugată și mai variată. Nu-i vorbă că din partea conducerii întreprinderii am avut un sprijin prețios. In anul 1952 am irigat o parte din grădină prin mijloace locale, iar în anul trecut am irigat-o toată. Pentru prelungirea țevilor am folosit țevi vechi găsite prin fabrică. Irigarea complectă a grădinii noastre a făcut posibilă creșterea simțitoare a cantităților de legume și zarzavaturi. In anul trecut, de pe toate parcelele s-au strins peste 1500 kg. ceapă și mai fiecare fir de roșii a dat cîte 3—4 kg. Tovarășul Ioan Ercău, de pe 100 m.p. de teren a obținut peste 180 kg. de roșii și eu personal am strins 120 kg. de zarzavaturi, ceapă, usturoi, ridichi, morcovi, țelină etc. — din care am făcut conserve pentru iarnă — 10 kg. de fasole, 15 kg. bullon de roșii și altele.

Toate aceste rezultate le-am putut obține printr-o bună îngrijire a culturilor. Toate muncile pentru întreținerea culturilor, ca plivitul, prășitul, cirnitul roșiilor au fost făcute la timp. Un alt factor care a făcut posibilă obținerea acestor cantități de legume și zarzavaturi a fost și cultivarea a două soiuri de legume pe an, în același teren. De pildă după spanac am cultivat cartofi. După ce am cules o cantitate însemnată de spanac, toamna cind am cules cartofii plantați pe același loc, am obținut peste 40 kg. Pe parcela cultivată cu ceapă am plantat varza de toamnă și am recoltat 50 de căpățini.

Avantajele Hotărîrii recente a guvernului și partidului nostru privind extinderea și îmbunătățirea cultivării de cartofi, legume și zarzavaturi pe loturi individuale constituie pentru noi un stimulent puternic în strădaniile de a obține cantități și mai mari de legume și zarzavaturi.

GHEORGHE GHEBAUR
muncitor
la întreprinderea „Filimon Sîrbu"
București

Pentru ca în gospodăriile oamenilor muncii să existe obiecte de uz casnic frumoase și durabile, muncitorii din întreprinderile producătoare de asemenea produse depun multă străduință. O grijă deosebită se poartă împodobirii și decorării vaselor.

In fotografie: utemista Ana Turcu, controlor tehnic la fabrica de porțelan „Iris" din Cluj îi dă ultimele instrucțiuni tînărului Grad Zevedei înainte de a introduce în cuptorul de ardere obiectele decorate.

Cultivarea cu legume a terenurilor virane din Capitală

Numeroși cetățeni ai Capitalei au cultivat cu legume anul trecut loturi din terenurile virane repartizate de sfatul popular al Capitalei. Ei au obținut peste 3.250 tone de legume și zarzavaturi, acoperindu-și în felul acesta în parte sau în întregime nevoile de consum ale familiilor lor, realizînd totodată importante economii.

La cererea cetățenilor, în întreaga Capitală au fost distribuite pînă acum 1.520 de parcele pe o suprafață de 220 ha. Loturile pina la 300 m.p. au fost atribuite cultivatorilor individuali, iar cele mai mari au fost repartizate colectivelor de cultivatori care locuiesc pe străzi e apropiate.

De mai bine de cinci ani, 140 de muncitori de la uzinele „23 August" cultivă în colectiv, cu rezultate deosebite, o suprafață de 60.000 m.p. de teren viran. Ei obțin în fiecare an recolte frumoase

Gata pentru campania agricolă de primăvară

IAȘI (de la corespondentul nostru). — N-au răsărit încă ghioceii pe colnice și nici șuba de zăpadă nu a fost înghițită de razele soarelui primăvaratic și totuși ei sînt „gata pentru campanie".

Intr-adevăr, tractoarele, semănătoarele, grapele, rutierele, remorcile și toate uneltele de muncă de la gospodăria de stat Secuieni, raionul Roman, sînt gata să pornească la însămînțările de primăvară.

Muncitorii, tractoriștii și tehnicienii gospodăriei s-au angajat ca pînă la 15 februarie să termine toate reparațiile. Angajamentul a fost îndeplinit cu 5 zile înainte de termen. Succesele lor se datoresc în mare măsură muncii pentru descoperirea și folosirea rezervelor interne. In munca de reparare a tractoarelor s-au recondiționat diferite piese vechi. Pentru a se asigura succesul reparațiilor, au luat ființă 2 brigăzi utemiste, una la repararea tractoarelor I.A.R. și alta la tractoarele Lanz. Aceste două brigăzi au fost în întrecere. De asemeni, 12 tractoriști au fost antrenați în întreceri socialiste pe bază de contracte. Roadele întrecerii s-au văzut. Primul tractor a fost reparat de utemistul Ion Croitoru la data de 1 februarie. Tractoristul Gheorghe Ghimpu a terminat reparațiile cu 3 zile înainte de termen.

Maistrul de atelier Gheorghe Scorțaru și mecanicul stahanovist Vasile Samoilă au ajutat pe tinerii tractoriști Ioan Pintilie și Vasile Rojniță să sudeze blocurile de motoare crăpate. Colectivul de tractoriști, mecanici și tehnicieni, a reușit să termine pentru campania de primăvară toate tractoarele, 24 semănători, 120 grape flexibile, 2 rutiere și 2 remorci. De asemeni, au terminat selecționarea celor 12 vagoane de semințe. Un imbold în vederea terminării la timp a pregătirilor pentru campania de primăvară l-au constituit și premierile făcute nu de mult în gospodărie. Pentru munca depusă în anul trecut, muncitorii gospodăriei au primit 13.750 kg. de grîu și 41.200 lei. Teodor Nichita, maistru fierar, a primit un premiu de 250 kg. de grîu și 600 lei. La fel au primit mai mulți muncitori ai gospodăriei. In momentul de față în gospodărie se fac pregătiri pentru a se executa toate semănăturile în condițiuni agrotehnice cît mai bune, din dorința de a se depăși producțiile de anul trecut, care au fost de 3375 kg grîu de toamnă la hectar, 3475 kg. orz de toamnă la hectar și 3880 kg. secară de toamnă la hectar. Mecanicul șef cu ajutorul agronomului șef a confecționat o mașină de fabricat ghivece nutritive. Cu ajutorul acestei mașini, se pot face 2000 de ghivece pe zi.

Cînd mergi la gospodăria de stat Secuieni pe chipul fiecărui muncitor, fiecărui tractorist, citești gîndul lor sincer; „Hai vino, primăvară, sîntem gata!"

Se îmbunătățește aprovizionarea populației din Capitală

In urma înlăturării zăpezii cu ajutorul plugurilor sovietice și romînești, pînă joi dimineața au mai fost desfundate liniile de cale ferată București-Fundulea, București-Titu, București-Obor-Titan Ploiești-Ghighiu-Corlătești, Roșiorii de Vede-Zimnicea, Focșani-Odobești, Zorleni-Falciu, București-Titu, Bîrlad-Galați.

In cursul nopții de 24 spre 25 februarie au sosit în Capitală încă 156 vagoane cu lemne de foc, astfel, că ieri se găseau la locurile de descărcare peste 270 vagoane cu lemne de foc. Totodată, în stația București-Mărfuri au sosit 6 vagoane cu butelii de aragaz, ce au fost puse la dispoziția consumatorilor, urmînd ca în ziua de 25 februarie să pornească din Ploiești spre Capitală alte 6 vagoane cu butelii de aragaz. In cursul aceleiași nopți au mai sosit de asemenea importante cantități de combustibil lichid și produse alimentare pentru populația orașului București. (Agerpres)

Premiera piesei „Mielul turbat"

Joi seara, Teatrul Național „I. L. Caragiale" a prezentat în sala Comedia premiera piesei „Mielul turbat" de Aurel Baranga.

Piesa „Mielul turbat" este o comedie satirică în care sînt biciuite atitudinea de delăsare în muncă și spiritul de birocratism al unor funcționari. Prin tema nouă conflictul tipic pentru realitatea vieții noastre noi această piesă aduce un aport însemnat la dezvoltarea comediei originale.

Pusă în scenă de regizorul Sică Alexandrescu, maestru emerit al artei din R.P.R., piesa s-a bucurat de interpretarea unor artiști de valoare ai Teatrului Național.

Principalele roluri sînt interpretate de Gr. Vasiliu Birlic, Radu Beligan, Al. Giugaru, Marcel Anghelescu, Ion Talianu, artiști emeriți ai R.P.R., Carmen Stănescu, Didona Popescu.

Decorurile și costumele sînt realizate de M. Tofan.

La spectacol, care s-a bucurat de un frumos succes au asistat numeroși oameni ai muncii și reprezentanți ai artei teatrale din Capitală.

Inchiderea „Săptămînii filmului din R.D. Germană"

Joi dimineață, cineaștii din R.D Germană care au venit în țara noastră ca participanți la manifestările din cadrul „Săptămînii filmului din R.D. Germană", ce s-a desfășurat la București, au vizitat muzeul „Lupta revoluționară a poporului".

Tot în cursul dimineții, oaspeții s-au întîlnit în sala Studioului actorului de film „C. Nottara" cu cineaștii romîni. Cu prilejul acestei întîlniri Hans Rodenberg, director la DEFA-Film, Laureat al Premiului Național, a vorbit despre dezvoltarea cinematografiei din R. D. Germană și despre noile producții cinematografice ale studiourilor DEFA.

Oaspetele a arătat că multe dintre noile filme vor fi create în colaborare cu cineaștii din Germania occidentală.

Cu toate piedicile puse la cale de guvernul de la Bonn, cineaștii din R. D. Germană ca și mulți creatori de filme din Germania occidentală, luptă pentru unitatea poporului german, pentru păstrarea și dezvoltarea culturii străvechi.

In continuarea consfătuirii, Martin Hellberg, regizor, Laureat al Premiului Internațional al Păcii, a vorbit despre filmul „Satul condamnat", primul film realizat în regia sa.

De asemenea, oaspeții au răspuns la numeroase întrebări puse de actorii și regizorii studiourilor București.

După amiază, cineaștii din R. D. Germană au vizionat filmele romînești „Nepoții gornistului" și „O scrisoare pierdută".

Seara, oaspeții au participat la închiderea „Săptămînii filmului din R.D. Germană".

La sfîrșit a rulat filmul „Povestea micului cocoșat", după basmul lui Wilhelm Hauff, realizat de regizorul Wolfgang Staudte.

(Agerpres)

TÎNARA COLECTOARE DIN GODENI

Incă nu se crăpase bine de ziuă cînd tînăra colectoare din Godeni ieși pe poarta casei. Un vînt uscat bătea pe ulițele satului dînd ocol șoproanelor și gardurilor de șipci sau de nuiele împletite.

Elena Dumitrașcu își revăzuse de acasă „ritmul" împărțit pe zile și-și fixase deja casele la care va merge.

„Am să merg întîi la Vasile Croitoru din Cotești" — își spuse. Și porni într-acolo. Pe drum își aduse aminte ce fel de om e acesta și se gîndi cum să vorbească cu el.

Ajungînd, tînăra colectoare bătu în poarta lui Vasile Croitoru.

— Nu-i acasă, e dus la oraș — o întîmpină nevasta acestuia ieșind din casă.

„Vin mîine" — își spuse — și trecu la alte case.

In ziua următoare, Elena Dumitrașcu bătea iar la poarta lui Vasile Croitoru din Cotești. De data aceasta îl găsi acasă.

— Bună ziua, nea Vasile, ce mai faci?

— Cu treburile p-aci, pe lîngă casă.

— Ți-a mai scris Ionică? Cum o duce în armată?

— Cum s-o ducă, Ileano? O duce bine. De îmbrăcat e îmbrăcat, mîncarea-i mîncare. Și ce crezi, învață și o meserie. Cică se face tractorist. Hei! el o duce bine, nu ca mine cînd făceam eu armata...

Dealtminteri, nici pe-acasă nu era bine atunci.

Din vorbă-n vorbă, tînăra colectoare îi aduse aminte de cote. Vasile Croitoru predase o parte din cota de cereale, dar mai avea de dat încă 50 kg. de porumb.

— Cînd dai și restul nea Vasile?

Urmă o tăcere. Vasile Croitoru scoase tabachera, făcu o țigare și trase un fum.

— Nu prea am de unde să dau, Ileană.

Fata zîmbi.

— Chiar așa să fie? Dacă ți s-ar fi fixat o cotă mare, aș mai crede. Dar cum asta nu e și cum cota e după pămîntul pe care-l ai, nu-mi vine să cred. Nu ți-ar fi convenit și înainte să dai din produse cît dai și-acum pentru plata datoriilor, și restul să-ți rămînă dumitale?

— Asta cam așa-i Ileano, spuse omul încurcat.

In mintea lui Vasile Croitoru apăru figura hidoasă a lui Iorga Iulian, pe pămînturile căruia trudise de copil. O cută adîncă îi brăzda fruntea. — Bine Ileano, mîine n-am să pot, că mă duc la oraș, dar peste cîteva zile am să-mi predau cotele. Și puțin timp după aceea, Vasile Croitoru și-a predat în întregime cotele.

In planul colectoarei din Godeni e prevăzută vizitarea mai multor gospodării țărănești. Tineri și bătrîni convinși de cuvintele ei calde, aduc zilnic la baza de recepție din comună cotele de porumb, grîu sau carne, asigurînd astfel îndeplinirea planului de colectări al comunei. Elena Dumitrașcu este iubită de țăranii muncitori și, ca prețuire au ales-o deputată în sfatul popular comunal.

Desigur că începutul, ca orice început, a fost greu. Tînăra colectoare trebuia să dea piept cu fel de fel de greutăți. Ba că nu avem, ba că vino mîine — îi spuneau.

Descurajarea pusese la un moment dat stăpînire pe ea. Și atunci în clipele grele, organizația de partid din comună a ajutat-o pentru ca munca de colectări să se desfășoare în bune condițiuni.

Din casă-n casă, dela om la om, Elena Dumitrașcu însoțită de un membru de partid, lămurea țăranilor muncitori importanța predării cotelor la vreme.

Existau totuși unii țărani muncitori cinstiți care influențați de elemente dușmănoase, căutau să se sustragă dela această datorie patriotică.

— Mai sînt unii care n-au predat cota, spuneau Nicolae I. Marin din Godeni și Aldea Ilie Petre din Malu.

— Care mai sînt?

— Eh! Mai sînt ei.

— Dar cine, spune! — îl îndeamnă colectoarea.

Aldea Ilie Petre stătu un timp și se gîndi. Deodată ridică hotărît capul, o privi pe colectoare și spuse:

— Dacă vrei, bine! Iacă, Ion Dumitrescu, ăla din vale.

Elena Dumitrașcu tresări și-l privi lung pe țăran. Intelegea despre ce este vorba. „Vasăzică de asta nu prea vrea nici Nicolae Marin și nici Aldea Ilie Petre să-și dea cota. Chiaburul i-a influențat".

— Prin urmare — spuse după un timp de gîndire tînăra colectoare — dumneata te iei după chiabur? Bine, dar el cu dinadinsul nu vrea să-și dea cota la vreme, că-i chiabur, pe cînd dumneata, ai alte interese. Dumneata om cinstit, ești sprijinit de stat să trăești mai bine, ceeace nu-i convine chiaburului, căruia nu-i mai slugărești.

Vrînd ca argumentele să fie cît mai convingătoare, vrînd să-i arate țăranului muncitor grija pe care i-o poartă statul, Elena Dumitrașcu își aminti că înainte cu o zi îl văzuse pe Aldea Ilie Petre ieșind de la cooperativă încărcat cu pachete. Cumpărase cinci metri de pînză, trei de stambă, o pereche de ghete pentru copil și multe altele.

— Te-am văzut ieri, nea Ilie, Ieșeai dela cooperativă încărcat. I-a spune, e bună cooperativa, e bine aprovizionată?

— Este, ce să zic!

— Vezi? Mărfurile pe care le-ai cumpărat dumneata ieri sînt trimise de muncitorii din fabrici. Ei au făcut și pînza pe care ai luat-o, tot ei au făcut și ghetele. Dar noi, noi n-avem nicio datorie față de ei?

★

De atunci a trecut mai bine de jumătate de an. Țăranii muncitori din Godeni, din Malu sau Cotești, s-au obișnuit s-o întîlnească mereu pe Elena Dumitrașcu prin sat. La căminul cultural sau la sfat, în gospodăriile lor, țăranii muncitori care în marea lor majoritate au înțeles rostul colectărilor, o privesc cu drag. Munca Elenei Dumitrașcu a dat roade frumoase. Comuna Godeni este acum fruntașă pe raion la predarea cotelor.

„Cum se explică acest lucru?" — își pun întrebarea pe bună dreptate alți colectori din raionul Cîmpulung — Pitești. „Secretul" tinerei colectoare e simplu, și ori de cîte ori are ocazie, ea-l împărtășește cu drag și altora. El constă în munca politică dusă cu răbdare de la om la om

Pentru pasiunea cu care a muncit, pentru dragostea și priceperea pe care a depus-o în activitatea sa, i s-a acordat Elenei Dumitrașcu steagul de fruntașă pe raion, distincție pe care-o merită cu prisosință.

R. CALARAȘANU

Cooperativa de la Balta Albă

Succesele se obţin prin muncă

Experienţa noastră de pînă acum ne învaţă că utemiştii şi tinerii pot aduce o contribuţie însemnată în desfăşurarea activităţii cooperaţiei.

Dar pentru aceasta se cere o serioasă preocupare care trebuie să pornească de la organizaţia de bază U.T.M. In această direcţie, organizaţia noastră de bază nu a făcut încă totul. Totuşi, acţiunile pornite de noi pentru ajutorarea muncii de cooperaţie au dat unele rezultate bune.

Pentru a sprijini cooperativa să-şi îndeplinească sarcinile de plan, noi am intensificat munca politico-educativă în rîndul tineretului. Am sprijinit achiziţiile şi contractările, mobilizînd pe utemişti şi tineri să-şi valorifice prisosul lor de produse numai prin cooperativă şi să închele contracte cu cooperativa pentru a creşte şi a îngrăşa animale şi pentru a cultiva suprafeţe cît mai mari de legume şi zarzavaturi.

Am dat atenţie în primul rînd prelucrării în adunările generale ale organizaţiei noastre de baza, hotărîrilor partidului şi guvernului, precum şi diferitelor articole din presă, care vorbeau tocmai despre munca politico-educativă în activitatea de cooperaţie.

Pentru ca tinerii să înţeleagă problemele cooperaţiei am organizat şi seminarii, pe grupe, în care s-au pus încăodată în discuţie problemele despre care se vorbise în adunările generale.

Am desfăşurat munca politico-educativă şi prin alte mijloace, cum ar fi de pildă activitatea dela clubul cooperativei, gazetele de perete şi de stradă, diferite conferinţe la căminul cultural, ca şi munca desfăşurată dela om la om.

Un rezultat însemnat al muncii politice a fost acela că toţi utemiştii şi aproape toţi tinerii ţărani muncitori din comuna noastră s-au înscris ca membri ai cooperativei şi au sprijinit de fiecare dată acţiunile ei.

In ce priveşte desfăşurarea muncii de achiziţii şi contractări ne-am preocupat cu multă atenţie ca toţi utemiştii şi tinerii să cunoască importanţa şi avantajele acestora. Valorificîndu-şi produsele prin cooperativă utemistul Radu Custură, tînărul Dumitru Ghilic şi alţii au primit în schimbul lor scînduri, ţiglă, cărămizi etc., cu care şi-au ridicat case noi.

Bucurîndu-se de avantajele valorificării produselor prin cooperativă, în anul 1953 tinerii din satul nostru au valorificat cantităţi mari de produse contribuind astfel la îndeplinirea şi depăşirea planului de achiziţii. Să luăm doar următorul exemplu. In anul 1952, planul achiziţiilor a fost îndeplinit, pe sortimente, în proporţie de 212 la sută, iar în anul 1953 el a fost îndeplinit, tot pe sortimente, în proporţie de 350 la sută, la achiziţii de animale în proporţie de 500 la sută, iar la cereale în proporţie de 380 la sută.

Pentru obţinerea acestor realizări, tineretul a depus o muncă însemnată. In anul 1953, un număr de 72 tineri şi-au valorificat prisosul de produse numai prin cooperativă. Un număr de 12 tineri au valorificat deja în acest an unele produse prin cooperativă.

Sprijinind acţiunea contractărilor întreprinsă de cooperativa noastră numai în luna ianuarie un număr de 7 tineri au încheiat contracte cu cooperativa pentru a cultiva legume şi zarzavaturi, iar 4 tineri au încheiat contracte pentru a creşte şi îngrăşa animale. Deoarece problema contractărilor a rămas în urmă faţă de realizările obţinute la achiziţii, noi ne vom strădui să ridicăm şi această activitate la nivelul celorlalte laturi ale muncii de cooperaţie. Mijlocul principal va fi întărirea muncii politice în rîndul tineretului.

Acestea sînt unele din căile prin care organizaţia de bază U.T.M. a îndrumat utemiştii şi tinerii să sprijine activitatea cooperativei din comuna noastră.

IOAN DATCU
secretarul organizaţiei de bază U.T.M

Datoria noastră

Comerţul cooperatist de azi cere din partea noastră, a lucrătorilor din cooperaţie o atitudine nouă, civilizată, faţă de cumpărători. Noi am înţeles că fără aceste calităţi nu vom reuşi niciodată să ne bucurăm de succesele muncii noastre şi tocmai pentru aceasta ne străduim să ni le însuşim.

Magazinul universal sătesc de pe lângă cooperativa noastră a luat fiinţă acum un an de zile. Incă dela înfiinţarea sa consiliul de conducere a încredinţat răspunderea acestui magazin tinerilor Traian Coşereanu, Gheorghe Custură, Ionel Baboi şi mie.

Pentru a satisface pe deplin cerinţele crescînde ale cumpărătorilor noi folosim în munca noastră unele metode, care ne ajută mult.

Iată numai cîteva din ele.

In discuţiile noastre am găsit de cuviinţă că e mai bine să servim toţi cumpărătorii care au intrat în magazin, chiar dacă ora de închidere a trecut. Intr-una din zile m-am gîndit la o iniţiativă pe care am propus-o Consiliului de conducere şi a fost aprobată. Era vorba despre organizarea unei vitrine model pentru care am şi fost menţionaţi pe raion. Noi am luat şi alte iniţiative în magazinul nostru. In primul rînd venim punctual la serviciu. Inainte de plecare aranjăm frumos mărfurile în raft şi facem ordine desăvîrşită în magazin. Punem la dispoziţia cumpărătorilor noştri toate mărfurile pe care le avem, îi ajutăm să-şi aleagă ceea ce le convine şi îi servim cît mai bine. Ţinem cu regularitate consfătuiri de analiza muncii şi ducem luptă consecventă zi de zi împotriva lipsurilor noastre.

In acest fel contribuim la creşterea încrederii cumpărătorilor faţă de magazinele cooperativei, la creşterea prestigiului comerţului cooperatist. Şi noi ştim că ţinînd seama de aceste condiţii vom asigura îndeplinirea cu succes a sarcinilor ce ne revin, luptînd în acelaşi timp pentru a menţine titlul pe care îl deţine cooperativa noastră.

MARIA DAMIAN
utemistă, casieră la magazinul universal sătesc

Aşa începe istoria acestei cooperative

Era prin 1946. Intr'o căsuţă mică şi joasă din mijlocul satului, împrejmuită cu salcîmi bătrîni a luat fiinţă cooperativa de aprovizionare şi desfacere din Balta Albă. Membri erau puţini la număr, abia vreo 30—40. Puţine erau şi mărfurile, dar folositoare, aşa că ne-a sporit încrederea în cooperativă. S-au înscris apoi noi membri şi fondurile cooperativei s-au mărit.

Aşa povestesc cei mai vechi membri despre cooperativa lor. Dar cooperativa de pe atunci cu mărfuri puţine şi cu un număr mic de asociaţi nu era altceva decît sîmburele marii cooperative de astăzi. După 1948, ne-a povestit un grup de ţărani muncitori, să fi văzut ce mult a început să crească cooperativa. Asta s-a întîmplat numai după ce au fost biruite multe greutăţi. Au trebuit alungate elementele afaceriste care puseseră mîna pe conducerea cooperativei şi o foloseau pentru interesele lor necinstite.

— Veniţi mîine, ce aţi dat năvală, nu vedeţi că abia au sosit mărfurile?

Aşa eram de fiecare dată întîmpinaţi cînd soseau mărfuri la cooperativă. A doua sau a treia zi eram din nou alungaţi:

— Ori aţi chiorît? Nu vedeţi că-s rafturile goale? De ce nu ne lăsaţi în pace? De unde vreţi să luăm atîtea mărfuri să vă îndestulăm? Noi nu putem fabrica mărfuri, vă distribuim numai cît ne aduc. Reclamaţi-ne dacă nu vă convine!

Aşa se petreceau lucrurile pe atunci la cooperativa noastră, spun ţăranii muncitori Ene Nicolae, Dragomir Manole, Dumitru Filip şi alţii. Aşa au mers treburile pînă în 1948, cînd în frunte cu comuniştii, oamenii cinstiţi din comună au ales o altă conducere. Altfel însemna să lăsăm cooperativa să se năruie. Atunci l-am ales noi ce preşedinte pe tovarăşul Dumitru Mircea, un om cu mînă de fier, cinstit şi tare harnic, ne-au povestit mai departe ţăranii muncitori.

Cînd a fost propus ca preşedinte, pe Mircea Dumitru l-a copleşit o îndoială cumplită. Se gîndea că nu va putea izbuti să îndrepte treburile şi va rămîne de mare ruşine în faţa întregului sat. Dar pînă la urmă tot s-a hotărît să primească. A prins mai mult curaj cînd comuniştii l-au asigurat că îi vor da tot sprijinul în muncă.

Treceau zilele. Chiaburii din comună, fără încetare, bîrfeau pe la toate colţurile pe tînărul preşedinte.

— Să înveţe mai întîi şi pe urmă să aibă pretenţie să conducă.

— Să-l vedem ce o să facă, numai cu 4 clase. O să aibă el atîta cap să conducă o prăvălie aşa de mare? Aşa ponegreau chiaburii şi cozile lor de topor pe la colţurile uliţelor.

O zi însemnată pe care şi astăzi ţăranii muncitori din comuna Balta Albă o ţin minte este şi aceea cînd s-a convocat adunarea obştească. Venise aproape tot norodul din comună, începînd dela cei tineri şi pînă la cei vîrstnici, să asculte cuvîntul comuniştilor şi al celor care nu de multă vreme fuseseră aleşi în conducerea cooperativei.

Sala spaţioasă a şcolii era acum neîncăpătoare. Fiecare era interesat să afle despre ce anume era vorba. La adunarea aceea, ţăranii muncitori şi-au spus cuvîntul lor, că primesc propunerile comuniştilor şi ale noii conduceri şi că sunt de aceeaşi părere: să dezvolte cooperativa, să înfiinţeze noi secţii. Apoi şi-au luat angajamentul că vor munci pînă la înfăptuirea acestor planuri. Deasemenea au fost mulţi la număr cei care au cerut să fie primiţi ca membri, înaintîndu-şi cereri.

Dar zvonurile duşmănoase se înteţiră şi mai mult. Toată comuna a fost pusă în picioare. Comuniştii şi ţăranii muncitori din comună au avut de înfruntat multe piedici ale duşmanului pînă au înfăptuit ceeace aveau de gînd. Anii care au trecut au lăsat în urma lor realizări nebănuite în activitatea cooperativei.

Sosise anul 1952. Un an însemnat în viaţa acestei cooperative, un an în care s-au înregistrat mari realizări. Din nişte ruine aflate pe un loc în mijlocul satului oamenii au înălţat cu creditele primite dela stat o clădire mare, frumoasă. Aici au făcut magazinul central al cooperativei. Ţăranii muncitori au ajutat mult cooperativa pentru a termina cît mai repede clădirile în care urmau să se instaleze noile magazine. Fiecare dorea deschiderea de noi magazine de desfacere. Căci unde puteai descărca atîtea mărfuri pentru un sat întreg în care toţi ţăranii muncitori erau membri cooperatori? Veşnic întîlneai şiruri de căruţe care transportau materialele de construcţii dela gară.

Echipe de bărbaţi şi femei ajutau la construcţii, că doar tot ce se făcea pe lîngă cooperativă era numai în folosul lor. Aşa au sprijinit ţăranii muncitori din Balta Albă, terminarea construcţiilor.

La chemarea organizaţiei de bază U.T.M. tinerii ţărani muncitori din comună au contribuit cel mai mult la renovarea casei acelela mici şi joase, în care se instalase cu aproape 4 ani în urma primul magazin cooperatist. Acum, în această clădire este restaurantul. Curînd după aceasta, tot prin munca tinerilor lîngă restaurant s-a deschis o grădină de vară. Dar mai sînt şi alte realizări: o brutărie pentru aprovizionarea cu pîine a S.M.T.-ului din localitate, a salariaţilor şi a restaurantului, o fabrică de sifoane şi un magazin cu obiecte de uz casnic.

Mărfuri de toate felurile şi în orice cantitate ajung acum în casele ţăranilor muncitori.

LA FEL CA LA ORAŞ

O veste a cuprins întreg satul: Se va deschide un magazin cum doar la oraş poţi vedea, vorbeau gospodinele. Forfota asta a gospodinelor nu ţinu mult. Intr-una din zile să fi văzut ce bucurie mare cuprinse satul cînd în faţa magazinului central apăru o firmă mare scrisă cu litere frumoase: „Magazin universal sătesc". N-a fost mai mică nici bucuria lui Constantin Frăţilă nici a lui Aurel Vîlcea, a lui Paraschiv Păisu, sau a lui moş Lupu şi a altora care munciseră cu multă rîvnă la construirea acestei clădiri. Aici fusese cîndva o bancă capitalistă. „Afurisită bancă mai era aia", spun cu multă amărăciune ţăranii muncitori, „că rău ne mai svînta de părăluţe. Şi a durat banca asta mult timp şi în multe mîini de bogătani a încăput, că multe venituri mai scotea de pe spinarea noastră", istorisesc locuitorii mai vîrstnici din sat.

La deschiderea acestui magazin a venit mai tot satul. Lui moş Lupu, i se rezervase un loc însemnat; era în frunte. Incă de pe cînd lucra la construirea clădirii îşi pusese el în gînd să cumpere printre cei dintîi marfă din acest magazin. Şi iată că moşul nu s-a lăsat. Să fi văzut cît de multe şi frumoase mărfuri erau la magazinul acesta. Găseai acolo tot ce doreai: stofe şi stambă, încălţăminte de tot felul, orez, zahăr, marmeladă şi multe altele. Ca doar erau repartizate lunar mărfuri în valoare de 500.000 lei. Apoi în sat, la nunţi şi la hore, numai haine noi vedeai. Se priveau femeile şi fetele satului una pe alta şi se bucurau.

Tinerii satului erau tare mîndri cînd veneau la hore şi baluri. Mai cu seamă de cînd s-a adus şi lumină electrică în sat, cu tineretul nu mai era de glumit. Au muncit tinerii la gropile pentru stîlpi şi la întinsul firului, dar acum lumina asta a becurilor electrice de la cămin le-a răsplătit pe deplin munca. Acum pot să citească, să asculte conferinţe şi să organizeze serbări, serate, reuniuni.

PENTRU CEI DE LA ORAŞ

Nu le-a trebuit mult timp ţăranilor muncitori din comuna Balta Albă să se gîndească, cînd consiliul de conducere le-a propus să-şi valorifice toate prisosurile de produse la cooperativă.

— E cale lungă pînă la oraş, iar cooperativa vă scuteşte de multe necazuri. Şi apoi, tot ce aveţi nevoie, se aduce la cooperativă le-a spus Dumitru Mircea.

— Avem datoria să valorificăm prisosurile noastre prin cooperativă, pentrucă aşa contribuim la buna aprovizionare a muncitorilor dela oraşe, care ne trimit atîtea mărfuri — zise utemistul Radu Custură, care îşi terminase prin valorificări casa nouă. Deaceea e bună propunerea tovarăşului preşedinte — întări el.

Aşa s-a pornit acţiunea de valorificare a produselor prin cooperativă.

Au trecut doi ani de atunci. Toţi ţăranii muncitori îşi valorifică prisosurile numai prin cooperativă. Cooperativa le-a creat avantagii mari. A luat fiinţă un depozit de cherestea şi unul de cărămizi. In sat se construiesc 12 case noi, majoritatea ţăranilor muncitori îşi acoperă casele cu ţiglă, iar alţii şi le refac.

— Las' că stă bine grîul şi în hambar. Cît o sta acolo n-am să mor de foame zise odată un tînăr către moş Lupu.

— Să fie şi aşa cum zici tu. Dar am o nedumerire. Deunăzi am văzut că ieşeai dela cooperativă încărcat cu de toate. Cumpăraseşi tot ce-ţi poftise inima: stamburi, haine, bocanci, şi parcă tot mai aveai cîte ceva. Cînd a venit zahărul ai luat aproape printre cei dintîi. La fel s-a întîmplat şi cu uleiul şi văd că iei într-una dela cooperativă tot ce ai nevoie. Dar, gînditu-te-ai vreodată că pentru fabricarea lor e nevoie de bumbac, lînă şi altele. Şi apoi noi avem datoria să valorificăm prin cooperativă prisosul nostru de cereale, legume şi altele ca viaţa întregului norod să fie mai bună. Să ţii minte ce ţi-am spus că-s vorbele unui bătrîn. Aşa-i drept, întări moşul.

DOI FRUNTAŞI

Cînd ieşi, în dosul casei, bătrînul Vasile Ghilic privi cu multă mirare la cei doi feciori ai săi care discutau cu aprindere.

— Da ce-a dat peste voi de faceţi atîta zarvă, măi feciorilor, li se adresă el. Să-mi spuneţi fără ocol dela ce v-aţi luat.

— Pavel ăsta m-a scos din ale bune, zise cu necaz Dumitru. Cică nici să nu mă încerc cu el la întrecere, că iar rămîn prejos. Şi nu mi-ar fi necazul aşa de mare, dacă s-ar întîmpla după cum spune. Insă îmi pare rău fiindcă ţine morţiş că e sigur de întrecere.

— Ei bată-vă norocul să vă bată, vasăzică iar v-aţi luat dela cooperativă. Hm! Şi moşneagul îşi aplecă fruntea, căutînd cuvintele potrivite ca să-şi împace feciorii.

— Şi zici, Dumitre, că nu vrei să te laşi nici de data asta mai prejos decît mine şi frate-tău. Nu-i rău. Fruntaş... E frumos să ai această faimă. Dar ce zici, n-ar fi bine să amînaţi discuţia pentru ziua cînd s-o hotărî din nou fruntaşul cooperativei?

— Aşa tată, ai gîndit la fel ca mine, zise bucuros Dumitru Ghilic.

* ★

A intrat de mult în tradiţia cooperativei din comuna Balta Albă, obiceiul ca periodic să se analizeze munca şi să se scoată în evidenţă cei mai buni membri, care sprijină cel mai mult toate acţiunile, dîndu-li-se titlul de fruntaşi ai cooperativei. In anul 1953, un astfel de membru a fost şi tovarăşul Pavel Ghilic, unul dintre cei mai activi cooperatori. El a valorificat prin cooperativă peste 100 kg. cereale şi a contractat cu cooperativa 2 boi predîndu-i la expirarea contractului, cu o greutate de peste 780 kg.

In sînul familiei Ghilic exista o permanentă întrecere în ce priveşte sprijinirea activităţii cooperativei. Moş Ghilic a ţinut şi el multă vreme să treacă înaintea feciorilor săi, participînd cu însufleţire la toate acţiunile. Dar pînă la urmă s-au ivit unele schimbări. Moş Ghilic şi-a dat seama că e cu neputinţă să continue pînă la capăt întrecerea cu feciorii. Atunci cînd se vorbea în familie despre întrecere, bătrînul înmuia glasul mulţumindu-se doar să dea sfaturi feciorilor, îndemnîndu-i să nu se lase mai prejos unul faţă de altul şi nici faţă de alţii. Faptul că în anul 1953 Pavel Ghilic a ieşit cîştigătorul întrecerii în familie şi pe cooperativă n-a putut desigur să nu stîrnească ambiţia lui Dumitru, feciorul cel mai vîrstnic al bătrînului Ghilic.

Sosi anul 1954. Intrecerea pornită între cei 2 fraţi pentru titlul de fruntaş al cooperativei continua cu şi mai mare îndîrjire.

Zile de iarnă. Pe uliţă au început să crească troene de zăpadă. Dumitru Ghilic mergea grăbit spre sediul cooperativei.

Pe uliţa principală dădu cu ochii tocmai de tovarăşul Dumitru Mircea preşedintele cooperativei.

— Noroc şi bucurie tovarăşe Ghilic, îl întîmpină preşedintele întinzîndu-i mîna cu voioşie. Ce-i atîta grabă pe capul dumitale? Ori ţi s-a întîmplat ceva?

— Mergeam către cooperativă, spuse Dumitru. Ţin neapărat să mă sfătuiesc cu dumneata.

— Atunci să mergem la birou, răspunse preşedintele.

In biroul preşedintelui, Dumitru îşi descărcă tot necazul ce-i stătea pe suflet.

Mă gîndesc zi şi noapte cum să fac să nu mă mai arate Pavel cu degetul. Mi-e frate şi vecin şi drept să-ţi spun, mi-e ruşine că mi-a luat-o înainte. Iaca, în anul ăsta am contractat cu cooperativa printre cei dintîi dintre cei 80 de contractanţi, doi boi. — Să zicem că am cîştigat un punct. Am valorificat 1500 kg. cereale, cu aproape 500 kg. mai mult decît Pavel — deci, din nou un punct cîştigat. Cînd e vorba despre chemările cooperativei contribui la fel ca el şi poate am să-l întrec.

— Şi acum zi şi dumneata, tovarăşe preşedinte, care dintre noi doi este fruntaşul?

Preşedintele se gîndi o clipă, îl privi din nou pe Dumitru Ghilic, şi apoi rosti cu mulţumire:

— Fruntaşi sînteţi acum amîndoi, tovarăşe Dumitru.

Vom sprijini mai mult munca cooperativei

Noi am avut multe de îndurat înainte vreme, de pe urma comerţului capitalist. Negustorii ne jefuiau în toată legea şi trebuia adesea să parcurgem zeci de kilometri pe jos sau cu căruţe pentru a cumpăra cîţiva metri de pînză, postav sau alte lucruri trebuincioase în gospodăriile noastre. La început cînd luase fiinţă cooperativa, mulţi dintre noi nu credeau că nu vom mai fi nevoiţi să ne facem cumpărăturile de la oraşe, că nu vom mai fi ţecmăniţi de negustori.

Insă, cu timpul, cînd cooperaţia ne-a adus mărfurile de care aveam nevoie, încrederea noastră în ea s-a întărit. Aceasta a fost dovedită prin faptul că în scurt timp tot mai mulţi ţărani muncitori au devenit membri, nerămînînd pînă la urmă nici unul din sat în afara cooperativei. In al doilea rînd, fiecare membru s-a preocupat cu mult interes de dezvoltarea ei, achitîndu-se la vreme de toate obligaţiile ce le avea faţă de cooperativă şi sprijinind cu multă tragere de inimă toate acţiunile ei.

Astfel, au luat fiinţă ca anexe un depozit de cherestea şi unul de ţiglă şi cărămizi, iar cooperativa primeşte cantităţi mai mari de var, ciment etc.

In schimbul produselor şi pe bani, avem posibilitatea să ne procurăm dela cooperativă toate materialele necesare pentru a ne construi case. Numai în ultimii ani, majoritatea ţăranilor cu gospodării mici şi mijlocii şi au învelit casele cu ţiglă, mulţi şi le-au reconstruit iar aproape toţi tinerii căsătoriţi şi-au făcut case noi. Au crescut şi cantităţile de mărfuri intrate în cooperativa noastră satisfăcînd din an în an mai bine cerinţele noastre crescînde. A luat fiinţă pe lîngă cooperativă un magazin universal sătesc, un magazin cu obiecte de uz casnic şi alte anexe de mare folos.

Noi socotim că este de datoria noastră acum să sprijinim şi mai mult activitatea cooperativei, să răspundem prin aceasta grijii ce ne-o poartă statul şi oamenii muncii dela oraşe care ne trimit din an în an tot mai multe mărfuri de care avem nevoie. Noi ne-am valorificat cu încredere toate prisosurile noastre de produse numai prin cooperativă iar acum ne-am hotărît să contractăm cît mai multe animale şi să mărim suprafeţele contractate de legume şi zarzavaturi ştiind că prin aceasta contribuim la o mai bună aprovizionare a oamenilor muncii de la oraşe. Incă din ianuarie un număr de 80 de ţărani muncitori au şi încheiat contracte de a îngrăşa animale, alţii şi-au mărit suprafeţele contractate pentru a cultiva legume şi zarzavaturi, iar majoritatea şi-au valorificat mari cantităţi de produse animale şi vegetale.

Din munca cooperativei, noi membrii, înţelegem un lucru: — Cu cît culegem de pe pămînturile noastre recolte mai bogate şi valorificăm prisosuri mai mari, cu cît sporim fondul social al cooperativei, cu atît se aduc în sat mărfuri mai multe şi de tot felul, pentru îmbunătăţirea traiului nostru. De aceea vom sprijini mai mult munca cooperativei.

CONSTANTIN FRAŢILA
MANOLACHE BLANA
TINCA POPA
şi IOAN STOICA
ţărani muncitori, membri ai cooperativei

Membru al cooperativei

Sînt membru al cooperativei aproape de la înfiinţarea ei. La început e drept că nu sprijineam suficient activitatea cooperativei. Intîi, că nu eram nici membru, apoi cunoşteam prea puţin avantajele cooperaţiei de aprovizionare şi desfacere.

Insă cu timpul am avut puţinţa să văd foloasele pe care ni le aduce. Imi aduc aminte ca şi acum o întîmplare: eram în primul an al căsătoriei. Soţia mea avea nevoie de cel puţin două pachete de bumbac pentru unele nevoi gospodăreşti. Pentru asta a fost nevoie să merg la Rîmnicu Sărat, cale de 44 km. O zi întreagă pierdută cu caii şi căruţa. Dar n-ar fi fost nimic dacă pînă la urmă reuşeam să fac treabă. Insă nimerisem într-o zi cînd magazinele erau închise.

Eram nevoit să mai fac încă un drum la Rîmnicu Sărat. Intîmplarea însă a făcut să dau ochi cu tovarăşul Ion Gheorghiceanu, vicepreşedinte al cooperativei. Mă prinsei în vorbă cu el şi mă interesai să aflu ce mărfuri sînt aduse prin cooperativa noastră. Apoi îmi veni în gînd şi adusei vorba şi despre bumbac. Vroiam numai să ştiu dacă se găseşte la cooperativă. Şi am aflat numai veşti îmbucurătoare.

Deci la cooperativă vom găsi multe mărfuri, mă ispitii eu în minte în drum spre casă după ce mă despărţii de vicepreşedinte. Acasă îi povestii şi soţiei despre cooperativa din comuna noastră. Şi iată că într-una din zile ne-am hotărît şi am înaintat cereri şi în scurtă vreme am devenit amîndoi membri ai cooperativei.

De atunci am început să-mi dau mai bine seama cît de mult ne ajută cooperativa şi am fost nedespărţiţi de activitatea şi acţiunile ei. Dar nu-i vorbă că de orice lucru am avut nevoie, pentru gospodărie, am găsit de fiecare dată la magazinele cooperativei. M-am alăturat iniţiativei organizaţiei de bază U.T.M. şi, la fel ca toţi ceilalţi utemişti şi tineri din comună, am început să-mi valorific prisosul meu de produse numai prin cooperativă. Şi lucrul acesta l-am făcut ştiind că numai astfel contribui şi eu la buna aprovizionare a muncitorilor dela oraşe, care ne trimit prin cooperativă cît mai multe cantităţi de mărfuri trebuincioase gospodăriilor noastre.

Din acest motiv sprijin eu munca cooperativei. Numai în a doua jumătate a anului 1953 am valorificat prin cooperativă, peste 200 kg. grîu, 100 kg. floarea soarelui şi două oi, primind în schimb diferite mărfuri necesare.

Pe viitor sînt hotărît să contribui şi mai mult la desfăşurarea acestei munci. Şi iată cum m-am gîndit că îmi pot aduce mai mult contribuţia. Anul acesta de pildă, cooperativa a pornit o acţiune largă în rîndul ţăranilor muncitori îndemnîndu-i să încheie contracte pentru a îngrăşa animale şi a cultiva diferite legume şi zarzavaturi. Eu nu numai că mă alătur acestei acţiuni, dar sînt hotărît să îndemn şi pe ceilalţi utemişti şi tineri să procedeze ca mine.

DUMITRU BOERU
tînăr ţăran muncitor

La cîteva zile după apariţia Hotărîrii Consiliului de Miniştri al R.P.R. şi a C.C. al P.M.R. cu privire la îmbunătăţirea sistemului de achiziţii şi contractări de animale a avut loc o adunare generală la care au participat toţi membrii cooperatori. Aici, ţăranii muncitori au aflat de avantajele ce li se oferă prin cooperativă atunci cînd îşi valorifică animalele şi produsele animale. Ţăranul muncitor Zină Roşianu după ce s-a socotit cu cel de acasă a găsit că avantajele dela cooperativă le întrec pe cele care le-ar obţine dacă ar merge cu cei doi porci să-i vîndă pe pieţele oraşului.

Cînd s-a prezentat la centrul de valorificare al cooperativei el a întîlnit pe ţăranii muncitori Ionel Şencu cu doi boi, Ion Ionescu şi Gh. Dobrescu, cu cîte un porc care deasemenea veniseră să-i valorifice. Atunci Roşianu, şi-a dat şi mai mult seama că făcuse bine socoteala.

Pentru cei doi porci, care au cîntărit 310 kg., Zină Roşianu a primit suma de 1.530 lei, cu care şi-a cumpărat cantităţi mari de mărfuri dela cooperativă.

După ce-şi valorifică produsele, ţăranii muncitori vin aici, la magazinul universal, să-şi ia cele necesare.

Pagină redactată sub îngrijirea tovarăşilor:
PETRE LUNGU
SILVIA BRADESCU

Viitorii învățători

Școala pedagogică are o sarcină frumoasă și de mare cinste: aceea de a crește viitori învățători, oameni pricepuți, de nădejde, care să poarte lumina culturii în satele și orașele patriei noastre.

Tinerii care vor absolvi școala trebue să devină demni participanți la marea operă a construirii socialismului, oameni cu o înaltă cultură și cu un înalt nivel ideologic. Ca viitori învățători, ei vor trebui să cultive cele mai frumoase însușiri morale: dragostea de viață și optimismul, perseverența, bărbăția și înflăcăratul patriotism socialist.

Cine sînt acei care, absolvind Școala pedagogică din Bîrlad, vor contribui la formarea și dezvoltarea însușirilor arătate? Sînt fii de muncitori și funcționari, fii ai țăranilor colectiviști, ai țăranilor săraci și mijlocași, fii de oameni cinstiți, care sub regimul burghezo-moșieresc au cunoscut din plin greutățile unei vieți mizere.

Legați prin puternice fibre de viața oamenilor muncii, care muncesc astăzi pentru făurirea unui trai mai bun, elevii Școlii pedagogice sînt aceia care mîine vor desfășura o muncă intensă de educare în spiritul moralei comuniste a tinerelor vlăstare. Ei vor trebui — ca învățători — să realizeze sarcinile care stau în fața școlii unde vor fi repartizați. Dar realizarea acestor sarcini este determinată în primul rînd, de personalitatea și de activitatea lor, de însușirea încă din școală a unei bogate culturi generale, a unui înalt nivel ideologic, a metodelor pedagogice înaintate.

Pentru formarea aptitudinilor și deprinderilor viitorilor învățători se predau în Școala pedagogică diferite obiecte de studiu cu scopul de a forma acestora un bagaj de cunoștințe absolut necesare în vederea instruirii copiilor din clasele I—IV. Spre deosebire însă de celelalte școli medii, elevii școlilor pedagogice, prin însușirea metodicelor de predare a fiecărui obiect, își formează un întreg sistem de procedee metodologice pentru a ști cît și cum să predea elevilor. Acestea ei le verifică în practica pedagogică.

Incă în anul II elevii Școlii pedagogice sînt introduși în primele forme de practică pedagogică. Astfel, ei fac în fiecare zi cîte unul de serviciu la clasele I—IV. Cu această ocazie ei observă activitatea învățătorului. Ei au deasemeni cîte 2—3 copii pentru a-i observa și a le face caracterizările. In felul acesta elevii se obișnuiesc să studieze trăsăturile individuale ale copiilor, putînd astfel să respecte, în aplicarea metodelor pedagogice, principiul respectării particularităților individuale și de vîrstă.

Trecînd în anul III elevii Școlii pedagogice asistă la lecțiile model ținute de tovarășii învățători dela clasele I—IV, observă și notează tot ce face învățătorul în predarea unei lecții.

După această etapă, în a doua jumătate a anului, elevii din anul III încep chiar ei să țină lecții de probă avînd astfel ocazia să aplice cele observate în cadrul lecțiilor de asistență și cele învățate la cursul de pedagogie.

Cei din anul IV încep forme speciale de practică pedagogică, care prin conținutul lor ajută în mod deosebit la formarea deprinderilor și aptitudinilor viitorilor învățători.

Astfel, încă dela începutul anului școlar, elevii anului IV, efectuează forma de practică cu tema: „primele zile de școală ale copilului".

Această practică se face numai la clasele I ale școlilor elementare unde elevul practicant observă timp de o săptămînă tot ce face învățătorul pentru a acomoda pe noul venit în clasa I-a.

Această formă de practică are o importanță deosebită pentru pregătirea viitorilor învățători avînd în vedere faptul că elevul din clasa I-a calcă pentru prima oară pragul școlii elementare, venind dintr-un mediu deosebit celui din școală, din care cauză învățătorul trebue să întrebuințeze un tact pedagogic deosebit pentru a condiționa o trecere, o acomodare ușoară dela mediul familial la cel școlar.

După această formă de practică elevii anului IV țin la școala de aplicație de pe lîngă Școala pedagogică, lecții de probă, avînd astfel posibilitatea să exercite felul de a preda la diferite obiecte. Către sfîrșitul anului, elevii anului IV țin practica de o zi în care ei predau singuri toate obiectele din orar. După aceea urmează perioada cea mai frumoasă: practica de două săptămîni. Tînărul din anul IV poate fi numit cu adevărat învățător în această perioadă deoarece timp de două săptămîni el ține toate lecțiile și îndeplinește toate sarcinile care intră în obligația învățătorului.

In timpul practicii de două săptămîni elevii sînt urmăriți îndeaproape de către toți profesorii școlii pentru a le corecta eventualele greșeli în muncă.

Un însemnat sprijin în formarea noilor învățători îl constituie convorbirile acestora cu absolvenții tineri din anii trecuți, care mărturisesc elevilor noștri primele lor impresii, greutăți etc., arătîndu-le acestora ce importanță are pregătirea multilaterală formată în școală pentru a putea face față diferitelor probleme din activitatea didactică. Astfel spre exemplu tovarășul Lupu Gheorghe absolvent din anul 1952—1953, într-o convorbire cu elevii anului IV a declarat: „Dacă aș mai fi încăodată elev al Școlii pedagogice aș ști cum să prețuesc fiecare minut pentru pregătirea profesională, deoarece de multe lucruri te izbești în învățămînt și nu le poți rezolva dacă nu ai pregătire temeinică".

Un ajutor prețios în formarea noilor învățători îl dă organizația de bază U.T.M. din școală. Intreaga ei activitate este axată pe problema pregătirii teoretice și practice a elevilor școlii noastre. In analiza muncii pe clasă sau pe școală, problema pregătirii viitoarelor cadre ocupă primul punct din ordinea de zi.

Deasemeni organizația U.T.M. din școală a organizat consfătuiri în care s-a analizat munca de pregătire profesională. La aceste consfătuiri au fost invitați fruntași la învățătură dela celelalte școli din oraș constituind astfel un stimulent și un schimb de experiență pentru elevii noștri.

A început semestrul II al anului școlar. Sîntem convinși că în școala noastră elevii, ajutați de cadrele didactice, vor obține rezultatele așteptate. La sfîrșitul anului școlar, școala noastră pedagogică va da o nouă promoție de învățători care vor fi repartizați în învățămînt în diferite școli de pe cuprinsul țării, pentru a crește generații noi de copii bine instruiți.

GHEORGHE ARION
directorul Școlii pedagogice de băieți din Bîrlad

Din activitatea caselor pionierilor

Casele pionierilor, înființate în ultimii ani în diferite orașe ale țării, au un rol însemnat în educarea pionierilor și școlarilor, în dezvoltarea aptitudinilor lor. Ele ajută de asemenea pe cei mici să-și completeze și să-și îmbogățească cunoștințele primite în școală. Instalate în clădiri spațioase și bine amenajate, aceste case sînt dotate cu biblioteci, cluburi, aparate de radio și săli pentru practicarea diferitelor sporturi. La casele pionierilor funcționează zeci de cercuri de științe naturale, fizico-chimice, de istorie, geografie, radiofonie, aeromodelism, coregrafie și cercuri de dans. Zecile de mii de pionieri și școlari care activează în diferitele cercuri sînt îndeaproape sprijiniți de cadrele didactice pentru însușirea cunoștințelor predate.

Pretutindeni, pionierii au îndrăgit mult casele lor. In cele 11 cercuri ale Casei pionierilor din orașul Cluj activează peste 2.000 de pionieri și școlari, iar în cele 17 cercuri ale Casei pionierilor din orașul Oradea sînt cuprinși peste 1.300 de pionieri romîni și maghiari.

In ultimul timp au fost înființate noi case pentru pionierii din orașele Craiova, Tg. Jiu, Rădăuți și altele.

In întreaga țară funcționează în prezent 68 de case ale pionierilor. (Agerpres).

Turneul internațional de șah al R. P. R.

Eri după amiază s-a desfășurat în sala Teatrului C.C.S. prima rundă din cadrul celui de al patrulea turneu internațional de șah al R.P.R.

In partida E. Paoli (Italia)—R. Wade (Noua Zeelandă) s-a jucat apărarea franceză. In jocul de mijloc Wade și-a mărit neîncetat presiunea, a cîștigat un pion și partida s-a întrerupt într-o poziție în care are multe șanse de cîștig.

O partidă care a atras în mod deosebit atenția spectatorilor a fost aceea dintre L. Pachman (R. Cehoslovacă) și P. Voiculescu (R.P.R.). In apărarea franceză jucătorii au făcut rocada de părți inverse ceea ce a dat loc la o luptă foarte ascuțită. Tînărul nostru reprezentant s-a comportat admirabil, atacînd cu mult curaj poziția albelor. Totuși atacul lui Pachman s-a desfășurat mai iute și în urma unei combinații a cîștigat calitatea. Voiculescu a fost nevoit să cedeze în fața experienței de joc a adversarului său.

B. Sandor (R.P. Ungară) n-a jucat corect deschiderea în partida cu M. Filip (R. Cehoslovacă). După ce a blocat centrul, maestrul ceh a trecut la atac pe aripa regelui. Intrînd într-un final avantajos, el a cîștigat un pion și partida s-a întrerupt cu șanse mari de cîștig.

In partida dintre O.-Kelly (Belgia) și I. Bălănel (R.P.R.) s-a jucat apărarea Hromadka. Negrul a atacat aripa damei, la care albul a răspuns prin atacul la centru. Ulterior însă jocul s-a blocat, deși ambii șahiști au încercat în repetate rînduri să valorifice pozițiile dobîndite. Partida s-a întrerupt într-o situație clară de remiză.

Un mare interes a stîrnit partida dintre V. Ciocîltea (R.P.R.) și G. Stahlberg (Suedia). Și în această partidă s-a jucat apărarea franceză. Ciocîltea a obținut o bună dezvoltare a figurilor și spațiu, cedînd însă pentru aceasta perechea de nebuni. In continuarea jocului s-au produs schimbări de figuri și într-un final egal Ciocîltea fiind în criză de timp a comis o inexactitate, a pierdut o figură și la mutarea 40-a a cedat.

O veritabilă lecție de luptă șahistă s-a arătat a fi partida dintre maeștrii sovietici Nejmetdinov și Korcinoi. S-a dat de la început o luptă ascuțită pe ambele flancuri. Albul a sacrificat o calitate pentru atac, dar curînd adversarul său a răspuns cu acelaș sacrificiu. Partida s-a întrerupt într-o poziție complicată.

O comportare meritorie a avut maestrul emerit al sportului din R.P.R. Ștefan Szabo în partida cu S. Furman (U.R.S.S.). Deși în jocul de mijloc reprezentantul nostru a jucat mai slab, el a reușit prin manevre abile să creeze probleme pentru adversarul său, care în criză de timp a comis o inexactitate, ceea ce a permis jucătorului romîn să cîștige o figură pentru doi pioni. In poziția de la întrerupere Szabo are șanse de cîștig.

Partida dintre G. Klüger (R.P.U.) și R. Holmov (U.R.S.S.) s-a desfășurat la început ascuțit, dar în urma unor schimburi de figuri în centru poziția s-a simplificat și adversarii au căzut de acord asupra remizei la mutarea 21-a.

Un rezultat remarcabil a obținut maestrul internațional de șah Dr. O. Troianescu (R.P.R.) în partida cu B. Sliwa (R.P. Polonă). Sliwa a sacrificat un pion obținînd un atac mai bun, dar Dr. Troianescu a făcut acelaș lucru la momentul oportun obținînd un final superior. Conducînd partida cu multă măestrie și inventivitate Troianescu și-a mărit treptat avantajul obligîndu-și adversarul să cedeze.

*

Astăzi după amiază va avea loc runda a doua în cadrul căreia se vor întîlni: Wade-Sliwa; Paoli-Pachman; Voiculescu-Sandor; Filip-O-Kelly; Bălănel-Nejmetdinov; Korcinoi-Szabo; Furman-Ciocîltea; Stahlberg-Klüger și Holmov-Troianescu.

E. REICHER
maestru al sportului

Declarația făcută de Otto Grotewohl în ședința Camerei Populare a R. D. Germane

BERLIN 25 (Agerpres). — A.D.N. transmite:

Luînd cuvîntul în cadrul ședinței din 24 februarie a Camerei Populare a Republicii Democrate Germane, primul ministru al R.D. Germane, Otto Grotewohl, a făcut o declarație guvernamentală în care a analizat desfășurarea și rezultatele conferinței de la Berlin a miniștrilor afacerilor externe ai celor patru puteri și a arătat care sînt sarcinile ce decurg pentru poporul german și mai ales pentru Republica Democrată Germană din rezultatele conferinței de la Berlin.

La începutul declarației sale, Grotewohl a subliniat că conferința de la Berlin a celor patru puteri a adoptat cîteva hotărîri importante. Insemnătatea pozitivă a întîlnirii miniștrilor afacerilor externe, a spus Otto Grotewohl, nu poate fi pusă la îndoială în primul rînd pentrucă în fața întregii opinii publice mondiale au fost lămurite pozițiile celor patru puteri față de problemele internaționale esențiale și pentrucă într-o serie de probleme de mare însemnătate internațională au fost realizate acorduri importante. In afară de aceasta, poporul german poate să tragă învățăminte importante din rezultatele conferinței.

Grotewohl a subliniat că conferința a demonstrat poporului german posibilitatea tratativelor și a realizării unor acorduri. Năzuința spre tratative și realizarea unui acord stă la baza politicii de pace a Republicii Democrate Germane.

Este în afară de orice îndoială, a spus Grotewohl, că pentru poporul german care dorește realizarea unui acord și reglementarea problemelor lui naționale, aceste succese reprezintă un stimulent pentru a continua cu o forță și mai mare lupta în vederea tratatului de pace și a unificării.

In declarația sa, Otto Grotewohl a arătat că puterile occidentale, și în deosebi Statele Unite, precum și guvernul de la Bonn — strîns legat de acestea, nu doresc reglementarea pașnică a problemei germane, deoarece ele vor să împiedice cu orice preț slăbirea încordării în relațiile internaționale și încearcă să găsească o ieșire din criza care le amenință, prin dezlănțuirea de noi războaie. Guvernul Republicii Democrate Germane, a spus în continuare Grotewohl, acționînd ca reprezentant al întregului popor german, în deplină conformitate cu voința populației iubitoare de pace din întreaga Germanie, a adresat celor patru puteri un memorandum cu privire la rezolvarea pașnică a problemei germane.

Primul ministru s-a ocupat în continuare de poziția delegației sovietice la conferința de la Berlin a miniștrilor afacerilor externe ai celor patru puteri. Referindu-se la propunerile prezentate de delegația sovietică în cadrul discutării celui de al doilea punct al ordinei de zi — „Problema germană și sarcinile asigurării securității europene" — Otto Grotewohl a declarat:

Uniunea Sovietică a fost singura putere care a prezentat conferinței celor patru puteri propuneri clare, constructive și rezonabile, puse în slujba menținerii păcii și securității internaționale a popoarelor, și care corespund propunerilor Republicii Democrate Germane.

In numele tuturor germanilor iubitori de pace din răsărit și apus noi exprimăm pentru aceasta guvernului U.R.S.S., delegației sovietice și în deosebi ministrului afacerilor externe al U.R.S.S., V. M. Molotov, o adîncă recunoștință.

Otto Grotewohl a condamnat în declarația sa poziția puterilor occidentale la conferința de la Berlin față de propunerile constructive ale delegației sovietice îndreptate spre slăbirea încordării în relațiile internaționale și spre rezolvarea pașnică a problemelor internaționale litigioase.

Referindu-se la poziția guvernului de la Bonn față de rezultatele conferinței de la Berlin a celor patru puteri și în special față de propunerile delegației sovietice în această conferință, Otto Grotewohl a amintit declarația făcută de Adenauer la un miting care a avut loc la 23 februarie în Germania occidentală.

Grotewohl a demascat duplicitatea acestei declarații și a subliniat că politica guvernului lui Adenauer contravine intereselor poporului german, care în cele din urmă o va respinge.

După cum se știe, reprezentanții autorităților occidentale de ocupație au propus zilele trecute Inaltului comisar al U.R.S.S. în Germania să se discute problema comunicațiilor între Germania răsăriteană și Germania occidentală precum și problema difuzării de publicații în Germania.

Referindu-se la aceste propuneri, Grotewohl a subliniat caracterul lor demagogic amintind totodată că delegația sovietică a făcut la conferința de la Berlin o serie de propuneri constructive în acest sens dar, cu toate acestea, ea nu a primit un răspuns din partea reprezentanților puterilor occidentale. Totodată, Grotewohl a declarat că problema comunicațiilor între Germania occidentală și Republica Democrată Germană, a difuzării literaturii, etc. este o chestiune pur internă a germanilor și că guvernul R.D. Germane, care din momentul constituirii lui, a preluat funcțiile administrative, a mai propus reprezentanților Germaniei occidentale să discute problemele menționate, fără să primească însă vreun răspuns.

In legătură cu aceasta, Grotewohl a subliniat că guvernul R.D. Germane se pronunță pentru libertatea deplină de deplasare în țară a întregii populații, dar nu poate admite ca agenților din Ministerul de Războiu de la Bonn al lui Blank și din organizația de spionaj a lui Gehlen sau din alte organizații teroriste și de spionaj să le fie înlesnită pătrunderea în Republica Democrată Germană și activitatea lor în această parte a Germaniei.

In această ordine de idei, Grotewohl a declarat de asemenea că guvernul Republicii Democrate Germane, ca și în trecut, de altfel, nu intenționează să urmărească pe germanii care au părăsit teritoriul R.D. Germane sub influența propagandei imperialiste dușmănoase și care s-au reîntors apoi în Republica Democrată Germană.

In continuare, Grotewohl s-a ocupat de sarcinile luptei poporului german pentru asigurarea păcii și restabilirea unității și independenței Germaniei pe o bază pașnică și democratică.

Pentru poporul german, a spus el, din poziția negativă a puterilor occidentale și din poziția pozitivă a Uniunii Sovietice în această problemă decurge cu o logică implacabilă concluzia că trebuie întărită mai puternic decît oricînd prietenia cu Uniunea Sovietică — reazimul păcii în întreaga lume.

Nu corespunde oare intereselor poporului german declarația Uniunii Sovietice că reactivarea problemei germane este în primul rînd o chestiune a germanilor înșiși, că germanii trebuie să fie ascultați la conferință?

Propunerea ministrului sovietic al afacerilor externe, Molotov, de a ține un referendum în problema tratatelor militariste și a tratatului de pace nu este oare o propunere care corespunde intereselor naționale ale poporului german?

Da, aceste propuneri și toate celelalte propuneri ale Uniunii Sovietice coincid întru totul cu interesele vitale ale poporului german. O Germanie nouă, suverană, democrată și iubitoare de pace poate lua ființă numai în cazul cînd nu va exista o alianță militară între Adenauer și imperialiștii americani, în cazul că nu va avea loc formarea de unități germane de mercenari. Numai în acest caz poate fi asigurată securitatea popoarelor Europei.

In acest sens, viitoarea politică germană trebuie să dea anumite garanții. Aceste garanții sunt următoarele:

1. Germania unită trebuie să fie democratică și pașnică. Nu trebuie să fie loc pentru forțe și grupări antidemocratice, pentru organizații militariste și fasciste; monopolurile nu trebuie să exercite nici un fel de influență asupra politicii germane.

2. Germania nu trebuie să încheie alianțe militare.

3. Este admisă o armată germană de apărare numai în limitele aprobate.

4. Trebuie create garanții de securitate pentru Uniunea Sovietică și țările de democrație populară împotriva unei agresiuni germane.

5. Trebuie create garanții corespunzătoare de securitate pentru statele occidentale vecine ale Germaniei.

Aceasta înseamnă că se exclud orice acțiuni militare agresive din partea Germaniei în orice direcție.

Pentru a atinge acest țel, trebuie realizată o înțelegere între germani cu privire la fazele unificării naționale — constituirea unui guvern provizoriu, pregătirea legii electorale, ținerea de alegeri cu adevărat libere și democratice, convocarea Adunării Naționale. O asemenea politică înseamnă înlăturarea tratatelor de la Bonn și Paris și lichidarea militarismului agresiv care renaște în Germania occidentală. Ea va crea securitate pentru țările care au fost atacate de două ori de Germania, securitate pentru Uniunea Sovietică, țările de democrație populară, Franța, Belgia, Olanda, Norvegia, Danemarca și celelalte țări care au avut de suferit sub călcîiul militarismului și fascismului german.

De aceea, guvernul Republicii Democrate Germane salută propunerile delegației sovietice la conferința celor patru puteri, propuneri care prevăd ca pînă la realizarea înțelegerii asupra tratatului de pace, Germania să rămînă neînarmată și garantarea neutralizării Germaniei pe un anumit termen.

In această ordine de idei, o altă propunere sovietică — în legătură cu încheierea tratatului general european cu privire la securitatea colectivă în Europa — capătă o mare însemnătate. Noi considerăm că securitatea în Europa și menținerea păcii sînt posibile numai ca rezultat al unor eforturi colective ale tuturor statelor pașnice, și declarăm că guvernul Republicii Democrate Germane, care din primele zile ale existenței sale duce o politică consecventă de pace și colaborare între popoare, este gata să colaboreze într-un asemenea sistem de securitate colectivă în Europa. Noi considerăm că aceasta nu este în contradicție cu interesele naționale ale poporului german. Crearea unui asemenea lagăr al păcii în Europa, ar avea de asemenea ca urmare și grăbirea reglementării problemei germane. Mai mult, un asemenea pact ar înlătura principala piedică în calea reglementării problemei germane și anume atragerea Germaniei occidentale în blocul militar al anumitor state vesteuropene, ceea ce este incompatibil cu crearea unei „Germanii democratice și iubitoare de pace. Un asemenea tratat ar împiedica apariția în Europa a unor grupări militare opuse și ar preîntîmpina un nou războiu. Iar aceasta constitue țelul și dorința fierbinte a întregului popor german.

De aceea poporul german trebuie să facă în această direcție un pas hotărîtor. In perioada actuală, acest pas este ținerea unui referendum popular în problema: tratatul de la Bonn și tratatul cu privire la „comunitatea defensivă europeană" sau tratatul de pace? Deși conferința celor patru puteri nu a rezolvat problemele germane, ele rămîn totuși la ordinea zilei.

Pentru noi, dificultățile au devenit și mai clare. Dar noi nu capitulăm în fața lor. Dimpotrivă, lupta continuă și acei care susțin că Uniunea Sovietică nu vede în Republica Democrată Germană decît un obiect de tranzacție pe care îl va sacrifica la momentul potrivit, își dau seama că lucrurile nu stau deloc astfel.

Republica Democrată Germană stă astăzi mai ferm și neclintit decît oricînd în lagărul păcii în strînsă prietenie cu marea Uniune Sovietică. Republica Democrată Germană va continua cu curaj și vigoare lupta pentru rezolvarea problemelor naționale germane, încheierea tratatului de pace și restabilirea unei Germanii unite, democratice și iubitoare de pace.

Otto Grotewohl și-a încheiat declarația, adresînd populației apelul de a întări Republica Democrată Germană — reazimul tuturor patrioților germani în lupta pentru pace și unitate.

Un eveniment artistic de seamă: primul film spectacol romînesc

Valentin Silvestru

Arta noastră s-a îmbogățit cu o nouă realizare: cel dintîi film-spectacol romînesc „O scrisoare pierdută".

Scrii aceste cuvinte și încerci un sentiment de mîndrie. Aceasta înseamnă că posibilitățile cinematografiei s-au lărgit atît de mult și cadrele au crescut într-atît, încît însușindu-și experiența artei sovietice creatorii noștri de filme au curajul să pătrundă în domenii și genuri noi; că spectacolul teatral a atins acel nivel de măestrie realistă la care poate suporta examenul foarte exigent al ecranului; că literatura noastră dramatică cuprinde piese minunate care își dovedesc și în film bogăția de idei și neîntrecuta frumusețe artistică.

De șaptezeci de ani trăiește viața ei fără de moarte strălucita comedie a lui Caragiale, șaptezeci de ani dintre care cei mai mulți de viață chinuită și amară — căci chiar dela naștere ea și-a atras asupră-și furia oarbă a tipăteștilor, a farfurizilor, a trahanachilor și cațavencilor. Ei au făcut ca cea mai înaltă realizare a dramaturgiei romînești să se reprezinte cît mai rar și ca autorul să aibă parte de prigoana rece ciinoasă a oficialității burghezo-moșierești.

Și iată că intrînd în stăpînirea comorilor culturale care-i aparțin pe drept, poporul a eliberat și geniala operă a lui Caragiale. Pe scenele tuturor teatrelor din țară „O scrisoare pierdută" se joacă așa cum a gîndit-o autorul ei, spre bucuria maselor largi de spectatori; pe scena Teatrului de satiră din Moscova ca și pe scenele teatrelor din țările prietene de democrație populară, ca și în Belgia și Luxemburg — unde s-a prezentat de curînd cu mare succes — și în alte părți, comedia îi aduce autorului recunoașterea mondială, după ce el a căpătat prețuirea poporului în patria noastră liberă. Iar acum, filmul spectacol consemnează odată cu marile valori ale textului și creația interpreților care au dat viață personagiilor în condițiile unui teatru realist, înaintat.

Văzînd filmele-spectacol sovietice care s-au inspirat și pe creatorii noștri îți dai seama că în film spectacolul de teatru a fost îmbogățit și că ideile piesei au fost subliniate mai puternic pentru spectatori. O asemenea afirmație se poate face și cu privire la filmul „O scrisoare pierdută". Spectacolul Teatrului Național „I. L. Caragiale" din București cu această piesă este un spectacol foarte bun, armonios construit, care a fost și continuă să fie mult apreciat de public. Colaborarea regizorului spectacolului, Sică Alexandrescu, maestru emerit al artei, cu regizorul de cinematografie Victor Iliu, laureat al Premiului de Stat, s-a desfășurat în spiritul respectului pentru teatrul clasic, pentru punerea în scenă, decorurile și costumele spectacolului. Dar în acelaș timp, regizorii și actorii au complectat și adîncit spectacolul cu ajutorul mijloacelor pe care le oferă filmul.

Nu trebue înțeles prin aceasta că s-ar fi adăugat cumva replici sau cuvinte. Aici se naște și o interesantă problemă de estetică: opera literară destinată scenei capătă anumite valori în plus atunci cînd prinde viață în teatru. Iar cînd ceea ce au cîștigat realizatorii spectacolului de teatru ajunge la spectator într-o formă de expresie cinematografică, căreia îi sînt proprii mijloace nespus de variate, textul literar își dezvălue o seamă de bogății noi, care nu s-au putut arăta nici cititorului piesei și nici spectatorului dela teatru. Iată de pildă actul al treilea: în text, Caragiale dă o singură indicație pentru numeroasa figurație: „alegători, cetățeni, public", lăsînd regizorului de teatru sarcina de a construi în detalii acest public. In spectacolul Teatrului Național din București, se vede bine cine participă la întrunire: „apropitari", învățători, funcționari cu ceva stare pe lîngă „foncție", cei cu drept de vot la colegiul doi. Dar spectatorul de teatru nu poate avea aici decît o impresie generală despre figurație, percepînd simultan pe vorbitorul dela tribună și sala care-l ascultă. In filmul spectacol, aparatul cinematografic se depărtează odată pînă-ntr-atît încît îi descoperă spectatorului dela cinematograf întreaga întrunire, sugerîndu-i pe deplin atmosfera în care ea se desfășoară; apoi, apropiindu-se, subliniază divergențele „de opinii" care există între cele două grupuri adverse, pentruca mai tîrziu să ne prezinte prin figuri reprezentative componența adunării. Supărat pe un adversar anonim care a rîs strident, un cetățean din grupul lui Cațavencu se ridică aruncînd priviri crunte. Are jiletcă neagră și joben, poartă favorite enorme, e desigur un om „cu vază", poate moșier ca și Trahanache. Un bărbos chel aprobă tăcut pe Farfuridi surîzînd glacial; pe fața lui se vede bine că nu înțelege **nimic dar e de acord cu tot ce spune reprezentantul** partidului lui; un cetățean cu pălăria șifonată și mustața zbîrlită, ascultă foarte concentrat cu mîinile împreunate pe clomag... Și deodată înțelegi foarte bine căror oameni se adresează panglicarii ce se succed la cuvînt. Prezentarea se face în timp ce acțiunea continuă să se desfășoare firesc, filmul are această posibilitate de a te ajuta să te fixezi în mod special asupra detaliului semnificativ fără să părăsești tabloul general din momentul dat.

In acest fel se și adîncesc în film ideile piesei și ale spectacolului. La sfîrșitul actului trei, cînd Cațavencu este „umilat" de Ghiță Pristanda și „băieții" lui, indicația piesei este: „Zaharia Trahanache a ieșit repede pe portița grilajului, a dat dincolo de Zoe și de Tipătescu și toți trei ascultă ce se petrece în adunare". Tocmai așa se întîmplă și pe scenă, pentruca după o clipă să se lase cortina. Regizorii filmului au folosit însă o filmare de sus, în așa fel încît sînt prinși în aceiași cadru cinematografic deoparte a grilajului Zoe, Trahanache și Tipătescu care rîd cu poftă de festa jucată lui Cațavencu, iar de partea cealaltă sala întrunirii, unde se vede limpede încăerarea cumplită. Cu mijloacele sale specifice, filmul a îmbinat aici într-o imagine sintetică, plină de idei, ceea ce spectacolul de teatru îl prezenta spectatorului în părți componente: la teatru spectatorul este captivat de ceea ce se întîmplă cu Cațavencu și nu mai urmărește acțiunile personagiilor, de dincoace de grilaj.

La cinematograf spectatorul înțelege mai adînc din întreaga scenă disprețul „venerabilului" Trahanache și al „onorabilului" prefect pentru proprii lor colegi politici, pentru alegători și cinismul politicianismului burghez.

Ințelegînd că forma cinematografică dă posibilitatea de a se arăta și ceea ce limitele decorului de teatru nu îngădue, regizorii filmului au introdus unele amănunte din viața personagiilor, care n-au apărut niciodată în spectacolul de teatru. Făcute în spiritul textului, pe linia caracterelor, aceste complectări contribue la o și mai bună definire a personagiilor. Lăsîndu-l pe Ghiță să-l aștepte, Tipătescu trece în camera alăturată unde îl vedem pudrându-se la oglindă în timp ce fredonează o șansonetă la modă. Sosind cu trăsura la Trahanache, Dandanache e dat jos cu mare greutate de gazdă și de feciorul care s-a repezit numai**decît cînd a văzut că oaspetele e gata să** vină de-a berbeleacu. Firește că în această direcție regia putea să lucreze cu mai multă îndrăzneală, lărgind cadrul desfășurării acțiunii, după indicațiile cuprinse chiar în text. Ca exemplu e filmul-spectacol sovietic „Revizorul", creat pe baza unei soluții regizorale care a folosit din plin posibilitățile nemărginite ale cinematografiei în complectarea spectacolului de teatru.

Regizorii filmului-spectacol „O scrisoare pierdută" au utilizat cu pricepere mijloacele specific cinematografice pentru a pune în valoare jocul actorilor; ei au întrebuințat și cîteva momente muzicale reușite (din păcate prea puține), scrise de compozitorul Paul Constantinescu. Așa e de pildă intrarea în casa prefectului a cuplului Farfuridi-Brînzovenescu; cei doi intră enigmatici și conspiratori la Tipătescu cercînd să afle ce se întîmplă și de e „trădare la mijloc"... s-o știe și el. Muzica subliniază cu humor ridicolul celor doi politicieni, întregind accentul satiric din interpretarea actoricească. La rîndul lor, actorii și-au verificat interpretarea în fața aparatului de filmat, restrîngînd uneori gesticulația într-o scenă, sau adăugînd o atitudine nouă care la teatru n-ar fi observată de spectator, dar care în film e lesne de perceput și poate să releve o trăsătură de caracter. Cu ajutorul prim-planului de exemplu, prin care este adus pe ecran numai chipul personagiului, spectatorii urmăresc pe figura polițaiului Pristanda, semnele slugărniciei față de prefect, expresia vicleană a mincinosului de profesie, spaima prefăcută la auzul amenințărilor coanei Joițica — toate acestea arătate prin mimica bogată a actorului Marcel Anghelescu. Filmul descoperă jocul admirabil al lui Alexandru Giugaru. Conu Zaharia se mișcă încet și cumpătat ca om „venerabil" ce este; el își dă importanța ce i se cuvine și subliniază cu gesturi hotărîte fiecare frază pe care o rostește. Dar cînd cineva îl „scoate din țîțîni" devine crunt, i se sbîrlesc „favuridele" și în fapt refuză să mai discute, neclintit în credința că are totdeauna dreptate. Moșierul obișnuit să poruncească slugilor și să fie răsfățat de nevasta tânără și de amici cu vază ca Tipătescu, nu suferă să fie contrazis. Actorul participă tot timpul la acțiune; nicio clipă jocul său nu e lipsit de expresie, de un gînd, chiar atunci cînd imobil trebue să-i asculte pe oratori la adunare. In jilțul prezidențial al întrunirii electorale pe care o conduce, Trahanache e foarte prezent. In centrul de atenție al scenei se află cel care vorbește la tribună (Farfuridi sau Cațavencu). Dar spectatorul nu-l poate părăsi pe Trahanache. Fără ca actorul să facă aceasta cu ostentație prezidentul își confecționează o mină binevoitoare cînd vorbește Farfuridi, care e din partidul lui; în schimb cînd vine rîndul lui Cațavencu, ia o mutră acră, plictisită și pînă la urmă începe a citi ziarul vrînd să arate adunării lipsa de interes pentru vorbitor. In felul acesta se **dezvălue și unul din micile „machiaverlîcuri"** ale „venerabilului" care în materie de metode politice face parte din aceeași tagmă de înșelători ca și Cațavencu ori Dandanache.

Filmul subliniază demagogia ridicolă a lui Nae Cațavencu, urmărindu-l îndeaproape dealungul faimosului discurs pe care-l rostește. Interpretarea izbutită a lui Ion Talianu îl arată pe candidatul la deputăție șantajînd cu obrăznicie pe prefect, atîta timp cît are în mînă scrisoarea compromițătoare. La prefect acasă, sau la întrunire, Cațavencu e optimist și face chiar glume — de pildă pe socoteala lui Farfuridi. După ce pierde scrisoarea, el își dă pe față întreaga lașitate și se ascunde ca un șobolan fugărit. Scena întîlnirii cu Zoe (Elvira Godeanu), cînd Cațavencu îngenunchiază și sărută mîna care-l salvează, e foarte edificatoare. Pe chipul său, crisparea fricii face loc unui zîmbet lat, dulceag, care ar vrea să însemne recunoștință. Farfuridi (Ion Finteșteanu) și Brînzovenescu (Gr. Vasiliu Bîrlic) apar tot timpul împreună. Actorii izbutesc însă să arate că Farfuridi e agresiv și mai „radical" pe cînd Brînzovenescu e mai „modest", punînd în lumină individualitatea distinctă a fiecăruia din cele două personagii.

Crezi în cetățeanul turmentat cînd îi vezi ochii rotunzi și mirați sub părul lăsat pe frunte. Artistul poporului C. Antoniu și-a compus cu grijă personagiul care deși ametțit în permanență rostește prin însăși ființa lui, adevăruri amare despre alegătorul de odinioară. Te urmărește mereu figura lui Agamemnon Dandanache căruia machiajul reușit (Janetta Dumitrescu) i-a dat înfățișarea unui bătrîn excroc politic, prost și rău; pe fața lui e greu să vezi zugrăvită vreo emoție sau o curiozitate. Filmul atrage însă atenția interpretului (Radu Beligan) asupra necesității de a-și îmbogăți jocul cu detalii care să dea mai multă viață personagiului.

Dar ca linie generală la toți actorii se remarcă în filmul spectacol „O scrisoare pierdută" sinceritatea interpretării.

Propunîndu-și să interpreteze cu seriozitate personagiile piesei, considerîndu-i pe toți oamenii din piesă ca pe niște oameni autentici, cu acțiuni autentice, puternic individualizați actorii au izbutit în general să transmită spectatorilor ideile autorului și să-i facă să ia atitudine împotriva faunei din piesă. Satira este cu atît mai reușită și umorul cu atît mai puternic, cu cît mai convins de sine însuși apare fiecare actor-personagiu. Niciunul din personagii nu joacă teatru. După un spectacol care i-a plăcut, Caragiale însuși îi scria unui actor la sfîrșitul secolului trecut: **„Mă, ai jucat bine Dar știi dece? Fiindcă n'ai vorbit ca la teatru... Mare lucru, mă: să știi să vorbești ca oamenii".** Ințelegerea adîncă și jocul serios al actorilor, trăirea sinceră a rolurilor, a stat la baza succesului spectacolului Teatrului Național; acest lucru a condiționat și trecerea relativ lesnicioasă a spectacolului în film.

Munca artistică a operatorului de imagine Andrei Feher constă printre altele și în aceea că el a contribuit la făurirea portretelor cinematografice ale personagiilor filmînd cu talent chipul lui Trahanache sau al lui Farfuridi. Sub îndrumarea regiei, operatorul de imagine a rezolvat satisfăcător una din problemele grele ale unui film spectacol. La teatru, spectatorul are tot timpul în fața ansamblul scenei și nu pierde nimic din ceeace se întîmplă. La film, regizorii au trebuit să dirijeze atenția spectatorilor către un grup de personagii sau către un personagiu în dauna altora care se găsesc în acelaș moment în scenă. Prin treceri iscusite și mișcări bine calculate, operatorul a izbutit să cuprindă îndeobște ceea ce era mai important în scena dată. In actul al III-lea, cînd Ghiță vine să-l anunțe pe Trahanache că are ordin să-l ridice pe Cațavencu din întrunire, aparatul îi izolează pe cei doi de restul sălii, unde ceeace se întîmplă nu mai interesează; cînd după pauză ședința reîncepe, nu este filmat Trahanache sunînd clopoțelul, ci acesta se aude pe imaginea unui cetățean bărbos din „grupul tînăr și independent" care a adormit pe un scaun în sala goală. Cu excepția unor nepotriviri supărătoare de lumină în momente diferite din aceeași scenă, operatorul a rezolvat în general și problemele iluminării contribuind la atmosfera veridică din film.

Toți cei care au participat la făurirea celui dintîi film spectacol romînesc și au adus un aport evident; reușita muncii fiecăruia se măsoară bine după reușita generală a filmului. Iar reușita filmului scoate în evidență posibilitățile mari, încă deloc exploatate, pe care le are colaborarea directă între teatru și cinematografie — aici cu rezultate foarte bune. Experiența rodnică a primului film-spectacol va folosi desigur colectivelor care vor făuri alte producții de acest gen. Filmul „O scrisoare pierdută" alături de „O noapte furtunoasă" și „Schițele" de I. L. Caragiale va stimula probabil pe creatorii de cinematografie să transpună pe ecran și alte opere satirice ale marelui scriitor. Filmul spectacol „O scrisoare pierdută", se va bucura de o largă răspîndire, căci în el capătă viață la o nouă înălțime artistică, ura fierbinte a autorului, a celor ce muncesc față de cei care au trăit pe spinarea poporului și l-au înjosit pentru a-și satisface poftele nesățioase de mărire și avere.

AVÎNTUL ECONOMIEI PAŞNICE

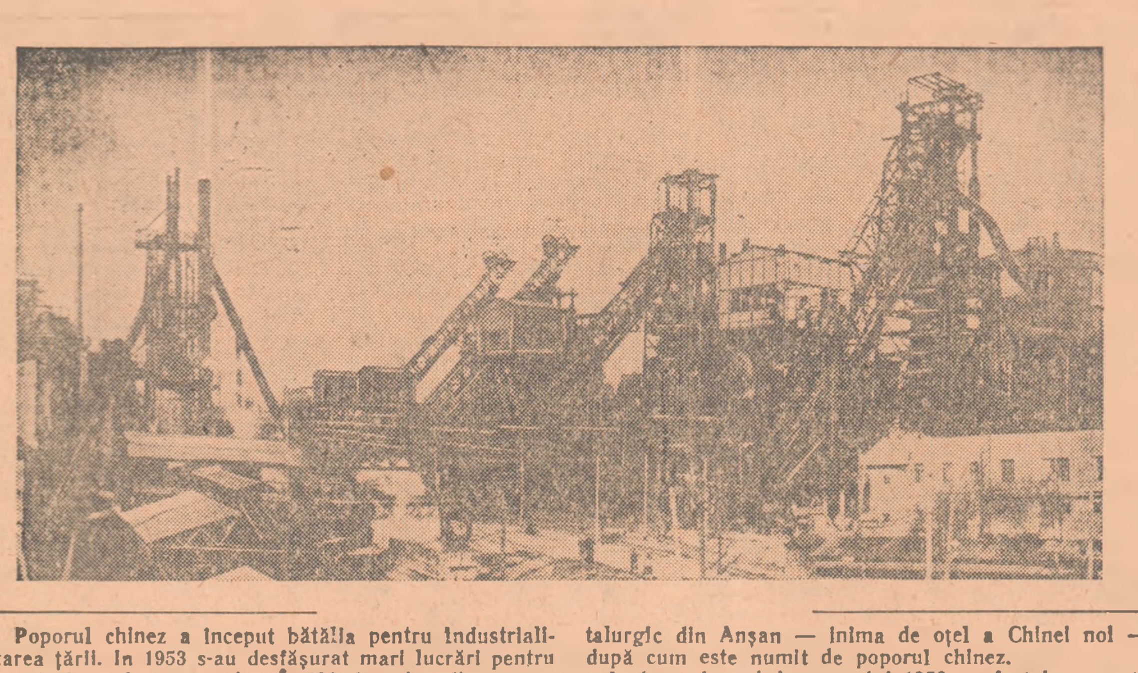
Economia naţională a Republicii Populare Chineze, a ţărilor de democraţie populară din Europa, a Republicii Democrate Germane, a luat în anii puterii populare un avînt considerabil. Recentele comunicate publicate în presă cu privire la rezultatele îndeplinirii planurilor de stat pe anul 1953, constituie noi dovezi remarcabile ale înfloririi tuturor ramurilor economiei socialiste de pace a ţărilor de democraţie populară, ale ridicării neîncetate a nivelului de trai material şi cultural al oamenilor muncii din aceste ţări.

Sub conducerea Partidului Comunist, oamenii muncii din R.P. Chineză au terminat în 1953 refacerea economiei naţionale, şi au pornit cu entuziasm la construcţia planificată. Poporul chinez a îndeplinit cu succes prevederile primului an al planului cincinal. An de an devine tot mai bună şi mai frumoasă viaţa poporului chinez.

La sfîrşitul anului 1953, volumul producţiei industriale a ţărilor de democraţie populară din Europa a depăşit de peste 3 ori nivelul producţiei dinainte de război.

Anul trecut volumul producţiei industriale a crescut faţă de 1952 cu 17,5 la sută în R.P. Polonă, cu 10 la sută în R. Cehoslovacă, cu 11,8 la sută în R.P. Ungară, cu 14,4 la sută în R.P. Romînă, cu 12 la sută în R.P. Bulgaria, cu 22 la sută în R.P. Albania. Aceasta înseamnă că oamenii muncii din aceste ţări primesc noi milioane de metri ţesături, milioane de perechi de încălţăminte, milioane de tone de produse alimentare, noi maşini de înaltă productivitate — într-un cuvînt tot ceea ce este necesar pentru dezvoltarea economiei naţionale, pentru ridicarea continuă a nivelului de trai, material şi cultural al oamenilor muncii.

Invăţînd necontenit din experienţa oamenilor sovietici, însuşindu-şi înaintatele metode de muncă ale inovatorilor sovietici, oamenii muncii din ţările de democraţie populară obţin noi şi strălucite succese în marea operă de construire a socialismului.

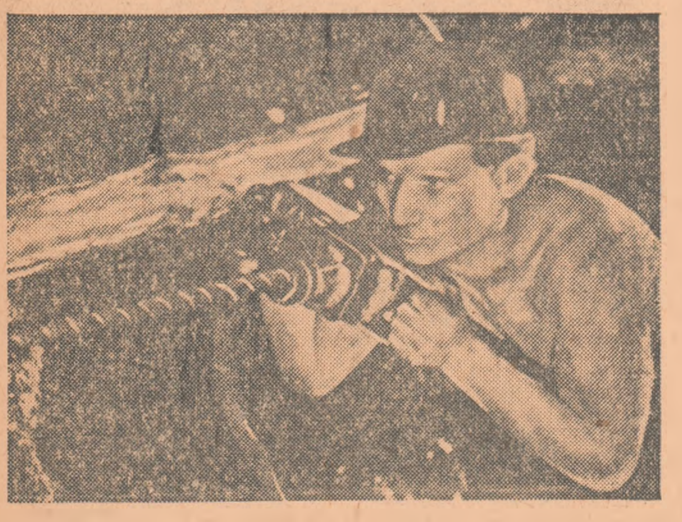

Poporul chinez a început bătălia pentru industrializarea ţării. In 1953 s-au desfăşurat mari lucrări pentru construirea şi reconstruirea a 130 de uzine dintre care au fost date în folosinţă spre sfîrşitul anului 1953 prima uzină complet automatizată pentru producţia de ţevi metalice nesudate şi uzina de şine şi planşeuri.

Anul care a trecut a fost anul unor mari şi strălucite realizări obţinute de colectivul uriaşului combinat metalurgic din Anşan — inima de oţel a Chinei noi — după cum este numit de poporul chinez.

In luna decembrie a anului 1953 au fost inaugurate trei noi şi importante secţii ale combinatului: secţia de laminat ţevi, secţia de laminat şine şi grinzi şi furnalul nr. 7.

In fotografie: o parte a uriaşului combinat metalurgic din Anşan.

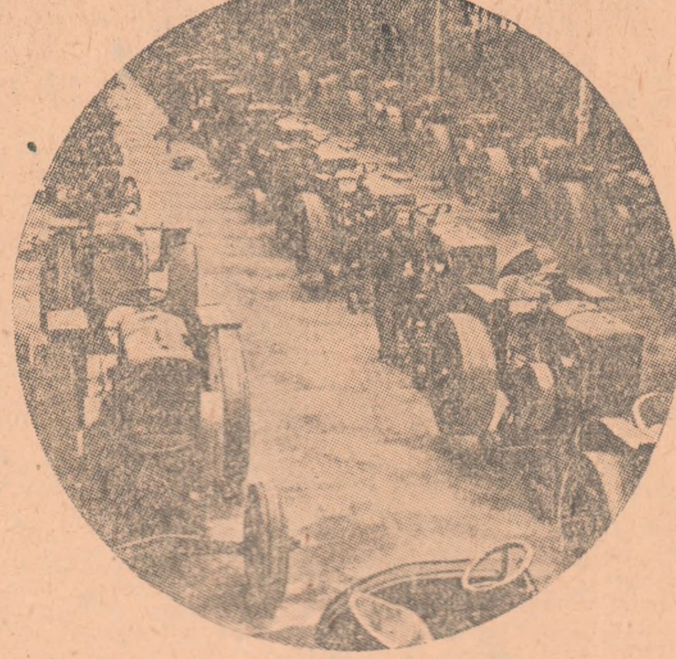
Investiţiile planului de 6 ani al R.P. Polone au permis oamenilor muncii polonezi să construiască noi cuptoare Martin, să sfredelească adîncurile pămîntului pentru a descoperi şi exploata noi mine de cărbuni.

In fotografie: un tînăr miner lucrînd în minele din Silezia.

In ultimii ani industria R.P. Ungare a făcut paşi însemnaţi pe drumul înzestrării agriculturii cu o tehnică modernă

Numai în cursul anului trecut staţiunile de maşini şi tractoare din satele R.P. Ungare au primit 1216 combine de recoltat cereale, 670 maşini de legat snopi, cîteva mii de tractoare. Cu ajutorul acestor maşini oamenii muncii din satele R.P. Ungare au recoltat în 1953 — în comparaţie cu 1952 — cu 7,2 milioane chintale mai multe cereale, cu 7,3 milioane chintale mai mulţi cartofi cu 13,9 milioane chintale mai mult porumb, cu 12,8 milioane chintale mai multă sfeclă de zahăr.

In fotografie: **Sala de montaj a fabricii de tractoare Vöros Traktor.**

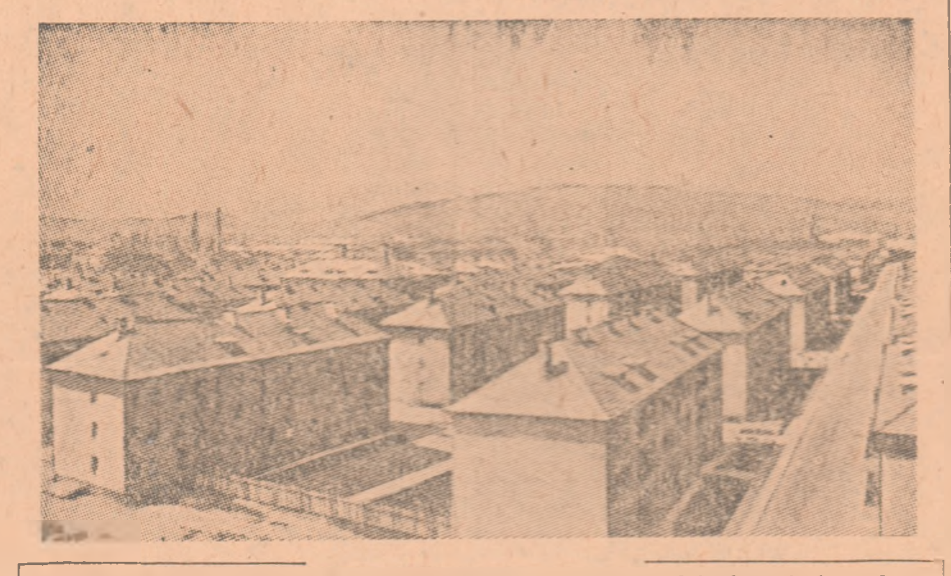

In ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii din ţările lagărului democrat un rol important îl are reducerea continuă a preţurilor cu amănuntul la mărfurile de larg consum.

Politica de reducere a preţurilor, bazată pe creşterea continuă a producţiei şi productivităţii muncii şi pe reducerea preţului de cost în toate ramurile producţiei, duce la mărirea salariilor oamenilor muncii, la ridicarea capacităţii de cumpărare a populaţiei. Populaţia din R. D. Germană dispune din an în an de tot mai multe mărfuri de larg consum.

In R.D. Germană producţia de mărfuri a întreprinderilor Ministerului Industriei Uşoare a crescut în 1953 cu 11 la sută faţă de 1952, iar a întreprinderilor Ministerului Industriei Alimentare cu 15 la sută. Ultima reducere a preţurilor cu amănuntul la mărfurile alimentare şi industriale care a avut loc anul trecut a dus la ridicarea puterii de cumpărare a populaţiei. Magazinele de produse alimentare sau de produse industriale sînt aprovizionate acum cu tot mai multe produse de larg consum de calitate superioară.

In fotografie: într-unul din magazinele alimentare din Berlinul democrat.

An de an creşte bunăstarea oamenilor muncii din R. Cehoslovacă. Acest lucru se oglindeşte pe deplin şi în datele direcţiei de statistică a R. Cehoslovace cu privire la îndeplinirea planului economiei naţionale pe 1953.

In comparaţie cu 1952, s-au vîndut cantităţi mai mari de mărfuri de consum: carne — cu 9 la sută, conserve de carne — cu 11 la sută, slănină — cu 16 la sută, orez — cu 19 la sută, confecţii pentru copii — cu 32 la sută, biciclete — cu 27 la sută, maşini de spălat rufe — de 4 ori.

In anul şcolar 1953—1954, în urma reformei învăţămîntului public au fost create 2.715 şcoli medii cu durată de 8 ani cu un număr de 1.099.000 elevi, 304 şcoli medii de 11 ani, cu un număr de 234.000 elevi şi 9.123 de şcoli elementare cu un număr de 505.000 elevi. Institutele de învăţămînt superior au pregătit în 1953, 7.100 specialişti.

In 1953 s-au dat în folosinţa populaţiei din R. Cehoslovacă circa 30.000 de noi locuinţe cu o suprafaţă totală de 1.100.000 m.p. Oamenii muncii şi-au construit cu ajutorul statului case individuale cu 4.578 de locuinţe. Pe anul 1954 se prevede intensificarea construcţiei de locuinţe. Se vor construi aproximativ 40.000 de noi apartamente şi 10.000 case individuale cu ajutorul împrumuturilor acordate de stat.

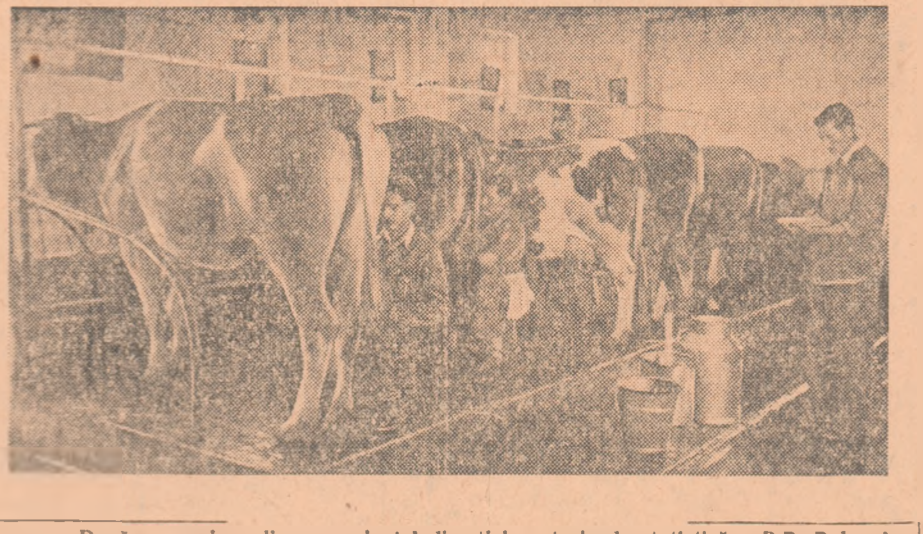
In fotografie: Un aspect al unui nou cartier muncitoresc din oraşul Bratislava.

Datorită succeselor obţinute în domeniul economiei naţionale, în R.P. Albania (unde în 1953 volumul producţiei industriale a crescut cu 22 la sută în comparaţie cu anul 1952), vînzarea mărfurilor de larg consum popular în sectorul socialist al comerţului a sporit în 1953 cu 19,8 la sută faţă de 1952.

Multe sute de mii de metri de ţesături au fost produse de combinatul textil „Stalin" din Tirana, construit în anii regimului de democraţie populară.

In fotografie: **muncitoarea fruntaşă Miaftura Djemali lucrînd la una din maşinile moderne ale combinatului.**

După cum relese din comunicatul direcţiei centrale de statistică a R.P. Bulgaria, faţă de anul 1952, în anul 1953 în gospodăriile agricole cooperative numărul oilor a crescut cu 10,2 la sută, al porcilor cu 46,5 la sută, al păsărilor cu 38,6 la sută, al vitelor cornute mari cu 3,5 la sută (printre care vaci, cu 6,5 la sută).

In fotografie: o brigadă de tineri crescători de vite de la gospodăria „Tolbuhin".

Deschiderea Congresului al VI-lea al Partidului Comunist Bulgar

SOFIA 25 (Agerpres). — Agenţia Telegrafică Bulgară transmite:

La 25 februarie s-a deschis la Sofia Congresul al VI-lea al Partidului Comunist Bulgar.

In numele şi din însărcinarea Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar, Gheorghi Damianov, membru în Biroul Politic al Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar, a rostit cuvîntul de deschidere. El a propus să se păstreze un moment de reculegere pentru a cinsti memoria marelui continuator al operei lui Lenin, I. V. Stalin şi a conducătorului şi învăţătorului poporului bulgar — Gheorghi Dimitrov. Congresul a cinstit de asemenea memoria lui Vasili Colarov, Vladimir Poptomov şi a celorlalţi activişti ai Partidului Comunist Bulgar care au decedat după Congresul al V-lea al partidului.

In cuvîntarea sa, G. Damianov a arătat că sub conducerea încercată a Partidului Comunist Bulgar poporul bulgar a obţinut mari succese în toate domeniile construcţiei socialiste.

Congresul al V-lea al partidului a spus el, a trasat linia generală a construirii bazelor societăţii socialiste prin industrializarea şi electrificarea ţării, prin cooperativizarea şi mecanizarea agriculturii. Datorită politicii juste a partidului, datorită muncii eroice a clasei muncitoare, a ţărănimii muncitoare şi a intelectualităţii populare, datorită ajutorului uriaş şi dezinteresat al eliberatoarei noastre, marea Uniune Sovietică şi colaborării cu ţările democrat-populare, a fost asigurată îndeplinirea în linii generale a primului cincinal în patru ani.

Gheorghi Damianov a salutat cu căldură delegaţia Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, compusă din P. N. Pospelov, M. B. Mitin şi I. T. Vinogradov, precum şi delegaţiile partidelor comuniste şi muncitoreşti frăţeşti prezente la Congres. In sală au răsunat ovaţii prelungite în cinstea P.C.U.S. şi a partidelor frăţeşti.

Congresul a ales un prezidiu format din 24 de persoane din care fac parte: Vîlco Cervenkov, Gheorghi Ciancov, Raiko Damianov, Gheorghi Damianov, Anton Iugov, Mincio Neicev, Todor Jivkov, Gheorghi Ţankov, Dimitr Dimov, Dimitr Ganev, Encio Staikov şi alţi activişti de seamă ai Partidului Comunist Bulgar. Au fost alese de asemenea celelalte organe ale Congresului.

Cu mare însufleţire delegaţii la Congres au ales în prezidiul de onoare Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Congresul a aprobat următoarea ordine de zi:

1) Raportul de activitate al Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar — raportor Vîlco Cervenkov.

2) Raportul de activitate al Comisiei Centrale de Revizie — raportor Iordan Katrandiev.

3) Directivele Congresului al VI-lea al Partidului Comunist Bulgar cu privire la cel de al doilea plan cincinal de dezvoltare a Republicii Populare Bulgaria (1953—1957) — raportor Gheorghi Ciankov.

4) Modificări în Statutul Partidului Comunist Bulgar — raportor Todor Jivkov.

5) Alegerea organelor centrale ale Partidului Comunist Bulgar.

După aprobarea ordinei de zi s-a dat cuvîntul tovarăşului Vîlco Cervenkov pentru a prezenta raportul de activitate al Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar.

Delegaţii şi oaspeţii l-au salutat cu căldură pe raportor.

Telegrama C. C. al P.C.U.S. către Congresul al VI-lea al P. C. Bulgar

MOSCOVA 25 (Agerpres).

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice a transmis următorul salut Congresului al VI-lea al Partidului Comunist Bulgar:

Către Congresul al VI-lea al Partidului Comunist Bulgar

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice trimite Congresului al VI-lea al Partidului Comunist Bulgar un salut frăţesc.

Partidul Comunist Bulgar a obţinut mari succese în construcţia socialistă şi în întărirea regimului democrat-popular. Sub conducerea Partidului Comunist, poporul bulgar crează cu succes o industrie naţională, reconstruieşte agricultura, dezvoltă cultura socialistă.

Dorim din inimă Partidului Comunist Bulgar noi succese în construcţia socialistă, în lupta pentru avîntul agriculturii şi întărirea alianţei dintre clasa muncitoare şi ţărănime, temelia regimului democrat-popular, pentru ridicarea nivelului de trai material şi cultural al oamenilor muncii, pentru pace şi prietenie între popoare.

Trăiască Partidul Comunist Bulgar!

Trăiască prietenia de nezdruncinat dintre popoarele Uniunii Sovietice şi Bulgariei!

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice

Dezbaterile din Camera Comunelor în legătură cu conferinţa de la Berlin

LONDRA 25 (Agerpres).

După cum relatează agenţiile de presă, la 24 februarie ministrul englez al afacerilor externe, A. Eden, a deschis în Camera Comunelor dezbaterile consacrate conferinţei de la Berlin. Dezbaterile vor dura două zile.

Eden a repetat teza unor propagandişti occidentali potrivit cărora conferinţa de la Berlin ar fi „provocat deziluzie". Cu toate acestea, a recunoscut Eden, conferinţa a adus un anumit folos. S-a realizat acordul cu privire la convocarea la Geneva a unei conferinţe, ceea ce, după cum a spus Eden, poate fi considerat drept o „realizare modestă". Divergenţele în problemele germană şi austriacă, a subliniat el, au fost adînci întrucît problema germană şi problema austriacă constitue „principala dificultate" în Europa. Este totuşi încurajator să constatăm, a spus în continuare Eden, că în ciuda divergenţelor care s-au manifestat întotdeauna cu vigoare şi uneori cu asprime, conferinţa nu a sporit încordarea internaţională.

O mare parte din discursul lui Eden a fost consacrat apărării poziţiei Angliei şi a altor puteri occidentale în problema germană. Eden a defăimat propunerile sovietice în problema germană şi în problema asigurării securităţii europene. El a apărat „comunitatea defensivă europeană" şi blocul nord-atlantic, pretinzînd că acestea ar garanta „securitatea în Europa".

In încheiere, Eden a declarat că ţările occidentale trebuie să continue eforturile lor militare.

In continuarea dezbaterilor a luat cuvîntul deputatul laburist Morrison, unul din liderii opoziţiei, care a spus că deşi în tonul declaraţiilor făcute la conferinţă a existat „o oarecare violenţă", conferinţa de la Berlin are totuşi părţi pozitive.

Morrison a arătat că în rîndurile fracţiunii laburiste din parlament există un grup important care se pronunţă împotriva politicii de reînviere a militarismului german dusă de guvern. Deşi a recunoscut că „în afara parlamentului există mulţi oameni care simpatizează cu punctul de vedere al acestui grup", Morrison a vorbit în numele laburiştilor care sprijină politica de înarmare a Germaniei occidentale.

★

LONDRA 25 (Agerpres).

Joi după amiază Camera Comunelor a continuat dezbaterile consacrate rezultatelor conferinţei de la Berlin. Agenţia France Presse relatează că primul ministru al Angliei Winston Churchill a rostit un discurs în introducerea căruia a adus elogii acelor membri din partidul laburist care s-au declarat în favoarea reînarmării Germaniei occidentale. In continuare el a declarat:

Dacă avem numeroase motive să fim decepţionaţi şi dacă nu s-a realizat un acord decît asupra unor lucruri puţin definite, este sigur că s-au obţinut unele avantaje reale. Trebuie să spun — a precizat el — că după părerea mea a fost o conferinţă foarte remarcabilă. Ea a restabilit reputaţia reuniunilor asemănătoare, reputaţie care fusese pierdută după unele încercări nefericite. Departe de a se fi dovedit un eşec sau un dezastru conferinţa a făcut ca discutarea tuturor problemelor să fie mai puţin delicată şi mai puţin primejdioasă decît în trecut" El a subliniat că s-a referit în această privinţă în special la problemele Germaniei şi Austriei asupra cărora a arătat că nu s-a ajuns la un acord. Churchill a invocat vechile argumente despre aşa numita necesitate a reînarmării Germaniei occidentale.

In continuare el a declarat că acordul asupra convocării unei conferinţe a celor 5 mari la Geneva la 26 aprilie cu participarea Chinei este „un semn plin de speranţe". Subliniind că „nu este surprinzător" faptul că Statele Unite doresc să amîne intrarea R.P. Chineze în O.N.U., Churchill a adăugat: „Pe de altă parte pare foarte neînţelept ca aliaţii să nu se întîlnească cu conducătorii Chinei comuniste în cadrul unor negocieri de pace".

Primul ministru britanic a reluat o serie de teze agresive americane cu privire la ţările din Europa răsăriteană. In discursul său Churchill a afirmat însă că Marea Britanie are nevoie să facă comerţ cu răsăritul şi că legăturile comerciale constituie un pas înainte spre destinderea încordării internaţionale. El a declarat că cu cît schimburile comerciale între Marea Britanie şi U.R.S.S. şi democraţiile populare vor fi mai numeroase cu atît şansele de coexistenţă paşnică vor creşte. Churchill şi-a exprimat speranţa că conferinţa de la Geneva va lărgi perspectivele extinderii comerţului cu R.P. Chineză.

Declaraţia lui Dulles

WASHINGTON 25 (Agerpres). — TASS transmite:

La 24 februarie, secretarul de stat al S.U.A., Dulles, a făcut declaraţii la radio cu privire la rezultatele conferinţei de la Berlin.

In declaraţiile sale, Dulles, motivînd poziţia adoptată de el la conferinţa de la Berlin, a încercat să arunce asupra Uniunii Sovietice vina pentru faptul că la conferinţă nu s-a ajuns la o înţelegere în problema germană şi în problema austriacă.

Dulles a declarat de asemenea că a avut două convorbiri personale cu V. M. Molotov în legătură cu declaraţiile preşedintelui Eisenhower cu privire la energia atomică. „Am ajuns la o înţelegere, a declarat Dulles, cu privire la acţiunea care trebuie să urmeze pe plan procedural şi care va consta într-un schimb de păreri între Moscova şi Washington prin intermediul ambasadei sovietice la Washington".

Provocările lui Adenauer

BONN 25 (Agerpres). — După cum anunţă agenţiile de presă occidentale, imediat după terminarea conferinţei de la Berlin a miniştrilor de externe ai celor patru puteri, Adenauer a plecat la Berlin unde a rostit o serie de discursuri agresive şi provocatoare. El a reafirmat hotărîrea guvernului de la Bonn de a continua politica de remilitarizare a Germaniei occidentale şi de menţinere a dezmembrării Germaniei.

Intr-o declaraţie făcută marţi seara la o întrunire organizată de Uniunea tineretului german şi de alte organizaţii fasciste, Adenauer şi-a exprimat împotrivirea faţă de o politică de înţelegere între germanii din est şi din vest. El a declarat făţiş că „va sprijini rezistenţa în Germania de răsărit", cu alte cuvinte, că va organiza acţiuni de sabotaj împotriva R. D. Germane.

Demisia generalului Naghib

CAIRO 25 (Agerpres). —

După cum relatează agenţiile de presă occidentale, aşa numitul Consiliu revoluţionar al Egiptului a dat publicităţii un comunicat anunţînd că generalul Naghib a demisionat din toate funcţiile guvernamentale pe care le deţinea.

In legătură cu motivele demisiei lui Naghib, agenţia Reuter precizează că „preşedintele Naghib a cerut Consiliului revoluţionar dreptul de veto asupra hotărîrilor Consiliului revoluţionar, dreptul de a numi şi demite pe miniştri, precum şi dreptul de a numi, destitui şi transfera pe membrii forţelor armate, cereri care i-au fost refuzate".

Preţul pîinii se va majora în Berlinul occidental

BERLIN 25 (Agerpres). —

Agenţia A.D.N. anunţă că senatul din Berlinul occidental a hotărît să suprime subvenţiile acordate fabricilor de pîine, ceea ce va duce la o majorare considerabilă a preţului pîinii.

Suma „economisită" prin suprimarea subvenţiilor pentru producţia de pîine se ridică la 108 milioane mărci anual şi va fi folosită în scopuri militare.

Această hotărîre a senatului din Berlinul occidental a provocat un puternic val de proteste în rîndurile populaţiei vestberlineze.

Creşte numărul şomerilor în S. U. A.

NEW YORK 25 (Agerpres). —

Departamentul muncii din statul New York a anunţat că numărul şomerilor din oraşul New York a crescut cu 42% faţă de prima jumătate a lunii ianuarie 1953.

Şomajul a luat forme deosebit de grave în industria bunurilor de larg consum. Astfel, în industria de tricotaje de bumbac numărul şomerilor este cu 177% mai mare decît în anul trecut, în industria de produse de piele — cu 46%, iar în cea de maşini electrice — cu 213%.

In Senatul italian

ROMA 25 (Agerpres). —

La 23 februarie Senatul italian şi-a reluat activitatea. In cadrul acestei şedinţe a avut loc alegerea noului vicepreşedinte al Senatului (în locul lui Pietro, democrat-creştin, care a primit portofoliul justiţiei în noul guvern). Conducătorii partidului democrat-creştin şi conducătorii partidelor din coaliţia guvernamentală au susţinut pe Cingolani, democrat-creştin. Totuşi acesta n-a întrunit numărul necesar de voturi. Din 196 de senatori numai 93 au votat pentru el (în Senat sînt 111 democraţi-creştini), patru voturi a primit liberalul Perrier şi trei voturi alţi candidaţi ai partidului democrat-creştin; membrii partidelor de opoziţie au prezentat 96 de buletine necompletate.

Ziarul „Unita" subliniază că rezultatul alegerilor a arătat că în problema candidaturii reprezentantului partidului democrat-creştin nu a existat un acord nu numai între cele patru partide ale coaliţiei guvernamentale, dar nici chiar în sînul partidului democrat-creştin.

In momentul în care conducătorii partidului democrat-creştin au chemat din nou la unitate şi la participare la vot, mai mult de 10 senatori democrat-creştini au preferat să părăsească sala decît să voteze pentru Cingolani.

Apoi au reînceput dezbaterile pe marginea declaraţiei-program a noului guvern.

REDACŢIA: Bucureşti, Piaţa Scînteii. Tel. Nr. 7.61.00. ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Str. Academiei 17, Tel. 5.79.60. DIFUZAREA: Tel. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piaţa Scînteii.